

veto

maandag 18 februari 2008 • jaargang 34 • nummer 14 • 2007-2008 • www.veto.be

Hooverphonic:
"Eurosong is een
kinderachtig circus"
p. 16

Verder in dit nummer:

- ◆ Avondje uit met Lien Van de Kelder p. 6
- ◆ Leuvense Keniaan over crisis in moederland p. 7

HERVORMING ACCREDITATIE-PROCES

Instellingsaccreditatie in 2012?

Als het van Nederland afhangt, dan mogen instellingen zelf hun eigen opleidingen accrediteren. Maar niet voor de Nederlandse-Vlaamse Accreditatie-organ (NVAO) het vertrouwen in de onderwijsinstelling heeft bevestigd. Vlaanderen reageert gematigd.

Maarten Goethals

Accrediteren betekent hogeronderwijsinstellingen een keurmerk geven voor hun geleverde kwaliteit. Zo'n erkenning is belangrijk omdat het overheidsfinanciering waarborgt en de waarde van het diploma erkent. Vlaanderen werkt hiervoor samen met Nederland. De Nederlands -Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) kijkt of alle opleidingen voldoen aan vastgelegde kwaliteitsvereisten.

In 2010 zullen alle opleiding in Nederland voor een eerste maal gescreend zijn. Omdat Vlaanderen later begon aan zijn 'eerste ronde' is 2012 pas de einddatum. De uitgereikte erkenningen door de NVAO gelden zes jaar lang in Nederland, acht jaar voor Vlaanderen. Om voornoemde redenen is Nederland al begonnen met de modaliteiten van een tweede accreditatieperiode te bedenken.

WREVEL

Een eerste werknote zette echter kwaad bloed bij de Vlamingen. In oktober van vorig jaar zat de Nederlandse Minister van Onderwijs Plasterk samen met de NVAO, Nederlandse studentenkoepels en andere onderwijsactoren aan tafel voor een eerste brainstormsessie. Het resultaat was een notitie die een lans brak voor een nieuwe vorm van accreditatie. In plaats van loutere opleidingsaccreditatie, pleiten de Nederlanders voor een erkenning op het niveau van de instelling en meer vertrouwen in hun eigen interne kwaliteitszorg. De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) reageerde toen de nota in januari in Brussel werd voorgesteld, met een scherp wederwoord. De basisprincipes waren juist, zo klom het, maar aan de uitwerking rammelde

het. De voorstellen hielden op geen enkele manier rekening met het Vlaamse evaluatiegebeuren dat -veel meer dan in Nederland- gelooft in vergelijkende evaluaties van dezelfde soort opleiding aan meerdere instellingen. Bovendien zat het hen hoog dat geen enkele Vlaming was uitgenodigd op de sessie.

"De Nederlanders, en zeker minister Ronald Plasterk, hadden die reactie niet verwacht. Maar dat er een zekere wrevel is ontstaan, is niet zo vreemd," geven ze bij de NVAO toe. De voorzitter van de NVAO, Karl Dittrich, begrijpt de reactie van de Vlamingen. "Dat Vlaanderen denkt dat die Hollanders daar weer zijn en komen vertellen hoe het moet, begrijp ik volkomen. Dat is inderdaad politiek vervelend. Maar we kunnen ook niet blijven wachten. 2010 komt steeds dichterbij." Door de hevige reacties zijn beide ministers van Onderwijs, Plasterk en Frank Vandenbroucke, gaan samenzitten. Via een gezamenlijke 'beleidsreactie' laten ze weten dat de relaties zijn genormaliseerd. Ootmoedig geven ze wel toe dat er 'ruimte voor méér harmonisatie tussen beide landen' moet zijn. Kritiek die ook Europa recent formuleerde.

Vorige week presenteerde Plasterk voor het Nederlandse parlement een aangepaste versie van de nota. Daarmee werd officieel de discussie over een 'tweede accreditatieperiode' aangevat. De uitkomst ervan ligt zeker nog niet vast. "Er is nu een voorstel, maar wat er uitkomt is niet duidelijk. Ik hoor vanuit het parlement toch wat reacties op de nota", zegt Guy Aelterman, ondervoorzitter van de NVAO. In het najaar organiseert de NVAO proefprojecten waarmee het wil onderzoeken of het voorstel uitvoerbaar is. Natuurlijk in samenwerking met Vlaanderen.

Wanneer in Vlaanderen de discussie wordt aangevat, is nog onduidelijk. 2012 is nog ver weg. Bovendien zijn het volgend jaar regionale verkiezingen en is het dus niet duidelijk of Vandenbroucke Minister van Onderwijs blijft. "Ik denk niet dat de minister nu nog stelling zal innemen en het initiatief zal nemen in het schrijven van wetteksten," aldus Aelterman.

Anja Hermans

In 2002 werd Animal Liberation Front (ALF)-activiste Anja Hermans veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf, waarvan drie effectief. Zij had, samen met twee anderen, brand gesticht bij verschillende fastfoodrestaurants, vleesverwerkende bedrijven en bonthandelaars. Ook werd zij veroordeeld voor het bevrijden van nertsen en het in brand steken van de wagen van een magistraat. Nu werkt Anja Hermans op een kinderboerderij in Antwerpen. p. 5

(foto Kris Vanelderden)

VERDIEND VERTROUWEN

Zoals gezegd wordt momenteel nagedacht over de invulling van de 'tweede accreditatieperiode'. Rudimentair pleiten de Nederlanders voor het volgende. Elementen die in alle opleidingen terugkomen -zoals kwaliteitszorgsystemen, personeelsbeleid en studentenvoorzieningen- worden beoordeeld in een instellingsaudit. Op basis van een zelfevaluatie-rapport wordt een *site-visit* verricht door een door de NVAO ingesteld panel. Indien de instelling voldoet en de beoordeling van de audit positief uitdraait, valt de instelling voor de komende zes of acht jaar onder een regime van 'verdiend vertrouwen'. De opleidingen worden wel nog steeds afzonderlijk geaccrediteerd via een 'marginale toetsing', uitgevoerd door een internationaal panel en geaccrediteerd door de NVAO. Wie dit panel moet samenstellen, blijft nog een heikel punt van discussie. Stemmen gaan op om dit aan de instellingen zelf over te laten. Zo viel ook te lezen in de eerste versie van de nota.

"Bij de opleidingsaccreditatie moeten we nu nog teveel kijken naar randvoorwaarden

waarvoor de instelling eigenlijk verantwoordelijk is, en niet de opleidingen afzonderlijk. Die voorwaarden willen we nu apart behandelen via een instellingsaudit. Daardoor ontstaat de ruimte om meer te focussen op de inhoud, de actualiteit en de onderwijskundige benadering van de docent," legt Dittrich uit. "Accreditatie is nog teveel een bureaucratisch systeem. De verantwoordelijkheid bij de instellingen leggen is trouwens een brede Europese ontwikkeling."

KOFFIEDIK

Maar overtuigen doet het voorstel niet meteen. Niets garandeert een vermindering van administratieve lasten. Het kostenplaatje is ook niet gekend, en welke rol de NVAO en bijvoorbeeld ook de VLIR nog zullen spelen, blijft onduidelijk. Daarnaast kan je de vraag stellen of een marginale toets niet wat al te licht is. Wie bovendien een uitgebreid netwerk heeft, kan een panel dat de opleiding moet toetsen, installeren naar zijn voorkeur. Hoe de discussie in Vlaanderen zal lopen, blijft koffiedik kijken. Maar dat het onverhoeds zal gebeuren, zoals in Nederland, lijkt weinig waarschijnlijk. Noch wenselijk.

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

Veto's fotowedstrijd

Stuur je eigen 'Beeld' in naar bram@veto.be en zie die de volgende week gepubliceerd in je favoriete Veto!

Torfs

Tot mijn grote verbazing moest ik deze week in een zekere kwaliteitskrant vaststellen dat "de studenten" van de K.U.Leuven Rik Torfs geen warm hart toedragen. Aanleiding voor dit artikel was zijn column waarin hij een van zijn studentes tot op zekere hoogte belachelijk had gemaakt. Ze wist niet dat Noorwegen geen buurland van Zwitserland was. Torfs maakte tussen de regels duidelijk dat hij dit wel grappig vond, maar dat de studente toch met brio slaagde omdat ze gevat meldde dat ze geen geografie studeert. Een paar dagen later, na de examens, deed Thijs Smeyers, preses van Katechetika, zijn beklag. Hij had uitgezocht welk meisje Torfs had bedoeld, wat niet moeilijk was gezien de kleine omvang van de faculteit. Zijn kernvragen luiden: "Kan elke professor, zonder dat er een haan naar kraait, studenten te kijk zetten in de nationale pers? Kan het dat exameninhoud, tijdens een lopende examenperiode, zomaar te grabbel wordt gegooid? Waarden als beroepsgeheim, of minstens een deontologische code, worden hier zonder meer overboord gegooid, en ten koste van wat? Maatschappijkritiek? Wie denkt er aan het godgeleerde meisje, een hele toffe en fiere madame, die enkele dagen na het verschijnen van het artikel alweer bij een andere professor op visite mocht?" (De Standaard, 5 februari 2008)

Ik weet niet waarom deze student hier zoveel ruchtbaarheid aan wil geven. Heeft Rik Torfs niet langer het recht te schrijven over wat hem bezighoudt? De studente kan hier inderdaad gekwetst uitkomen (wat ook bleek te zijn), maar eigenlijk was het artikel best positief voor haar. Als ze het gelezen heeft, dan weet ze dat ze al voor één vak zeker geslaagd is.

Moet ze dan bang zijn? Nee, want ze kon zien dat een student zich ergens uit kan en mag praten. Beroepsgeheim? Wel, hij heeft geen naam genoemd en mocht de bewuste vertegenwoordiger niet hebben gezocht, zou niemand het ooit geweten hebben. Wie schendt dan wat? En examenvragen: studenten smeken er in het algemeen om.

De column is duidelijk een welgekomen drogreden geweest om Rik Torfs voor de zoveelste keer aan te vallen. Vele studenten mogen de man niet en dat heeft hem het rectorchap gekost. Aanvaringen met Loko en andere vertegenwoordigers zijn niet nieuw. Hoofdrede: de man komt te veel op tv. Een mooie reden, toch indien dit Torfs' werk ondermijnt. Hadewijch Wouters, preses van Canonica, liet in dezelfde krant op 7 februari weten dat dit niet zo is. Integendeel: in tegenstelling tot vele andere professoren geeft Rik Torfs veel les en kondigt hij afwezigheid aan. Publicaties en conferenties zat. Je mag Torfs niet? Je zult er wel je redenen voor hebben en dat is toegestaan. Maar de gegroepde haat in LOKO e.a. lijkt stilaan op een heksenjacht op elke mediatisering van een professor. Laat deze man in zijn vrije tijd toch doen wat hij wil. Wie vindt het erg dat Yves Leterme geiten houdt? Of sterker: dat de student niet alleen studeert, maar ook bedrijft op-richt, gaat sporten en uitgaat terwijl dat ook niet zijn job is? Sommige studenten zijn ook in heel Leuven bekend, maakt dat ze daarom slechte mensen? Rik Torfs' werk lijkt niet te wijken voor De Slimste Mens. "De student" lijkt hierin sterk te verschillen van "de kijker", die zijn programma's smaakt. Wie de krant leest, zal ons studenten stilaan vreemde snuiters gaan vinden. De ideeën en — geef toe — onnozele opsporingen van vertegenwoordigers straalt op ons allen af. Maar in welke mate is LOKO, of een studentenvertegenwoordiging, de spreekbuis van de studenten? Vele studen-

ten trekken zich maar weinig aan van vertegenwoordiging. Maakt dat ze onverschillig? Niet per se. Het bewijs dat ik of de preses van Canonica in de tegenaanval moet gaan, toont enkel maar aan dat de vertegenwoordiging voor sommigen toch te wensen over laat. LOKO stapt zomaar uit VVS, zonder de studenten te vragen of ze dat wel willen, waardoor die bovendien verzwakt tegenover de overheid staan. LOKO beslist dat Vervenne rector wordt. En Katechetika beslist wat Torfs mag en niet mag? Vertegenwoordigers moeten het werk van de professoren nagaan, niet hun vrije tijd. Torfs heeft hier inderdaad wel een stuk werk in zijn vrije tijd betrokken, maar is dit niet eerder een druppel op een hete plaat in een lange haatrelatie? Wordt het niet stilaan tijd dat we ook de vertegenwoordiging op het matje roepen? Is het nu echt nodig om ruzie te maken met profen eerder dan er mee te praten? Dient de vertegenwoordiging niet in de eerste plaats daarvoor?

Ter informatie: dat Canonica Torfs net wel goed vindt, is uiteraard geen wonder. Mijn relatie met Torfs is van totaal andere aard: ik ken hem van op televisie. Anders had ik trouwens niet eens geweten dat Kerkelijk Recht bestond. Ik ben absoluut geen fan, maar ik schakel de televisie ook niet uit bij de zovele programma's waarin hij als gast of presentator optreedt. Ik vertegenwoordig geen betrokken partijen en denk dan ook nuchter te kunnen reageren. Niet elke student is het zomaar eens met LOKO en studentenvertegenwoordiging en dat mag ook eens gezegd.

Michiel Dumon
1e master of bio-informatics

Stemrecht voor kotstudenten: nu of nooit!

Beste Yves, U hebt het druk, dat weten we. Als minister van institutionele hervormingen heeft u het loodzware dossier tot hervorming van de federale staat België op uw bord gekregen. En zonder twijfel komt naast zovele zaken ook de kieswetgeving aan bod in de zogenaamde Octopuswerkgroep. Maar of er nu wordt overwogen om een federale kieskring in te voeren, of er een oplossing voor Brussel-Halle-Vilvoorde staat geprogrammeerd, sta ons toe nog een puntje toe te voegen aan de agenda. Kan er eindelijk eens werk gemaakt worden van het stemrecht voor kotstudenten in hun studentenstad?

België kent, terecht, een stemplicht, waardoor de stem van alle maatschappelijke groepen, ook de sociaal zwakkere in de verkiezingen worden meegerekend. Zo

worden politici verplicht met de noden en verzuchtingen van iedereen rekening te houden. Om die reden zagen we door de jaren ook een uitbreiding van het stemrecht. Van het cijnskiesrecht in 1830 tot het enkelvoudig mannelijk stemrecht in 1893, het vrouwelijk stemrecht in 1948 en recentelijk het stemrecht voor EU-burgers en voor migranten.

Maar wij, studenten, leven hier al voor België bestond, zelfs al voor het woord democratie enige weerklank had. Maar met hoeveel we hier in Leuven of andere studentensteden ook zitten, en voor hoeveel jaren, onze stem en inbreng in onze studentenstad blijft marginaal. Terwijl niemand toch durft beweren dat we als studenten geen toegevoegde waarde leveren aan de stad waar we in wonen.

Toch zal er pas echt rekening met ons worden gehouden als we de mogelijkheid krijgen ons in Leuven, Gent, Antwerpen, Brussel of waar dan ook in te schrijven op de kieslijst voor de gemeenteraad. Maar voorlopig staan er tussen droom en daad wetten in de weg, en praktische bezwaren.

Beste Yves, Al zal de vorming van de volgende regering er niet van afhangen, ruim alvast het eerste obstakel op, wij zorgen wel voor de praktische bezwaren. Generaties studenten zouden je dankbaar zijn.

Thomas Vandormael

RETRO VETO

Wekelijks zal de loupe jou laten kennismaken met een oude Veto en haar inhoud. Nummer acht van jaargang zeven, bijvoorbeeld, uitgekomen op maandag 9 februari 1981.

Elektronische chips waren *hot* in het voorjaar van 1981. Filmvertoningen in Heverlee, proffen die elkaar verdrongen voor een lezing over het effect van de introductie van de chip en de regering die overging tot 'de installatie van een commissie terzake'. Redden genoeg voor Veto om er een middelpunt aan te wijden.

TIKMACHINES

De chip betekent vooral een rits futuristische toepassingen. "Er zijn tikmachines ontwikkeld waarop men voortdurend door kan werken, zonder van regel te veranderen", wist Veto de ongelovige student te melden, "met automatische foutenkorrektie en uitgebreid geheugen". En naar goede Vetotraditie bestaat driekwart van het middelpunt uit een "kritische kijk" op chipsinclusief een traktaat van de econoom Galbraith en een occasionele verwijzing naar Marx.

(mh)

Negatieve evolutie

Het Leuven Instituut voor Fertiliteit en Embryologie (LIFE), de vruchtbaarheidskliniek van het Heilig Hartinstituut in de Naamsestraat, berichtte vorige week over een schrijvend tekort aan eiceldonoren. Om dit tegen te gaan, zouden zij tegen een vergoeding van 750 euro actief eicellen ronselen bij vrouwelijke studentes, tot in fakbars toe. Een pijnlijke botsing van verschillende visies, niet in het minst de ethische.

OVERSTIMULATIE

Een eiceldonatie is niet zo evident als een spermashot: al kakelt ze bij tijd en stond, de vrouw is geen scharrelkip. Maatschappelijk lijkt een eiceldonatie ook minder aanvaard te worden dan het doneren van pakweg plasma, bloed, of sperma. Ter opwekking van eiceldonatie dient men in de meeste gevallen medicijngebruik te gebruiken en mogelijk een pijnlijke punctie te ondergaan. Al zijn de risico's niet immens, verwaarloosbaar zijn ze allerminst. In geval van overstimulatie van de eierstokken, een mogelijke consequentie, kan hospitalisatie nodig zijn. Een kleiner risico is er op bloedingen en infecties, die op hun beurt een rol kunnen spelen in de verdere vruchtbaarheid van de donor. Daarnaast heeft een eiceldonatie psychisch mogelijk een nog grotere invloed op de vrouw: zij heeft het moeilijk met de gedachte dat er ergens ter wereld een halve nazaat van haar rondsloert, blijkens een bescheiden rondvraag.

Met haar initiatief overschrijft LIFE de grens van het ethisch delibereerbare. Het is niet ondenkbaar dat het instituut op die manier klanten over de vloer krijgt die allerminst de motieven vertonen die men zou verwachten van een eiceldonor: liefde voor de medemens, de wil om vrouwen met vruchtbaarheidsproblemen de mogelijkheid te geven tóch zwanger te worden. Geldgewin mag nimmer de drijfveer zijn wanneer er een mogelijke negatieve invloed is op het menselijke lichaam. Dat is niet enkel een ethische wet, maar ook één van de codex: die van de commercialisering. Eigenlijk zouden donoren enkel vergoed mogen worden voor werkverlet en eventuele verplaatsingskosten. 750 euro is daarenboven een slok op de borrel voor de doorsnee studente: in tegenstelling tot oudere vrouwen, die vaker een vast inkomen genieten, zal de kapitalistische factor bij de studentes sneller andere motieven overvleugelen, en dat is geenszins de bedoeling.

SENSIBILISEREN

Je kan studentes op andere manieren proberen te overtuigen. Neem nu de actie Bloedserieus, waarbij Leuvense studenten actief bloed doneren voor het Rode Kruis. Het feit dat men zich in groep inzet voor anderen trekt menig donor over de streep. De sfeer op dergelijke gebeurtenissen is altijd gemoedelijk. Ook hier wordt de donor beloofd: niet enkel met de glimlach, ook met wat koeken en optioneel gratis toegang tot één of andere aangename avondactiviteit. Actief sensibiliseren kan het tekort aan eicellen evengoed verhelpen, eventueel met verwijzing naar adoptie — maar dat is weer een heel ander verhaal.

Ken Lamberts

(dat u eerder een vrouw verwacht had als auteur van dit opiniestuk, duidt enkel op het gepaste inlevingsvermogen van de auteur in kwestie, die dit opiniestuk ten persoonlijke titel geschreven heeft)

LEUVENSE STUDENTEN KRIJGEN INSPRAAK IN POLITIONEEL VEILIGHEIDSPLAN

“Wij kunnen niet alles alleen aan”

Deze week vindt een grootschalige online bevraging plaats van de studenten-inwoners van Leuven in verband met hun veiligheidsbeleving. Dit kadert in een nieuw veiligheidsplan van de Leuvense Politie. Een interview met korpschef Jean-Paul Mouchaers en studentenanten Hans Goris.

Sander Raeymaekers & An Moerenhout

Veto: Waarom deze enquête?

Jean-Paul Mouchaers: «De lokale politie van Leuven maakt elke 4 jaar een veiligheidsplan op. Hierin worden de krijtlijnen uitgezet voor de volgende jaren. Deze krijtlijnen omvatten een aantal prioritaire pijnpunten, die dan gedurende vier jaar extra aandacht krijgen.»

«Vroeger baseerde de politie zich op de klassieke misdaadcijfers om deze aandachtspunten te selecteren. We kunnen dan spreken over ‘objectieve’ onveiligheid, wat echter nog niet gelijk is aan de ‘subjectieve’ onveiligheid. Sinds enkele jaren zijn we tot het besef gekomen dat deze laatste ook moet meespelen in ons actieplan. Hiertoe werden onder de permanente bewoners initieel 5200 enquêtes verdeeld en in een latere fase zijn er daar nog 1500 bijgekomen wegens een te lage responsgraad van enkele politiezones. Momenteel zitten we echter al aan een responsgraad van meer dan 40%, wat veel is voor dergelijke bevragingen en zeker meer dan we gehoopt hadden.»

Veto: Wat met de input van de studenteninwoners?

Mouchaers: «Uiteraard mogen we de studenten niet vergeten, zij vormen immers een aanzienlijk deel van de inwoners van Leuven, zij het dan als tijdelijke inwoners. Om zoveel mogelijk studenten te bereiken hebben we beslist een online enquête te organiseren in samenwerking met de dienst Studentenbeleid van de K.U.Leuven. In de loop van deze week zullen alle studenten een mail in hun mailbox mogen verwachten met de uitnodiging tot het invullen van de enquête.»

«Het belangrijkste is dat de resultaten van die enquêtes werkgegevens zijn. Er wordt effectief iets mee gedaan in ons veiligheids-

plan. We leggen de subjectieve en de objectieve gegevens naast elkaar. De *dark numbers* uit de delictcijfers hopen we terug te zien in de enquêtes, maar ook hier zijn we zeer benieuwd naar. De aangiftebereidheid is immers niet dezelfde voor elke overtreding.»

Veto: Hebben jullie al enkele concrete verwachtingen?

Mouchaers: «Zoals elke keer blijkt uit de veiligheidsmonitor, zullen waarschijnlijk vooral

in jullie geval de studenten. Zij kunnen al de eerste schok opvangen van bijvoorbeeld overlast en bij grotere problemen onze patrouille efficiënt inlichten. We streven dan ook bij evenementen naar een gedeelde verantwoordelijkheid, tussen bijvoorbeeld de politie, de stad, de studenten en hun kringen, de bewoners, de universiteit, LOKO en noem maar op. Wij hebben deze partners nodig want wij kunnen niet alles alleen aan.»

(foto: Kris Vanelderen)

verkeers- en mobiliteitsergernissen naar boven komen, zoals bijvoorbeeld overdreven snelheid en onaangepast rijgedrag. Bij de studenten zullen de uitkomsten eerder gericht zijn op hun eigen milieu: mobiliteit, fietsen, kotdiefstallen.»

Veto: Wij hebben reeds een kleine rondvraag gedaan bij een aantal studenten en daaruit kwamen enkele duidelijke stellingen naar voor. Zo kregen we te horen dat de politie niet snel genoeg tussenbeide komt.

Mouchaers: «We willen benadrukken dat onze aanwezigheid op het terrein zo groot is als de mogelijkheden het toelaten. Op piekmomenten is er echter niet altijd een patrouille vrij. We zoeken dan ook steeds *partnerships*,

Is er dan onvoldoende verantwoordelijkheidszin bij de studentenkringen?

Mouchaers: «Nee, er is zeker een verantwoordelijkheidsgevoel bij de studentenkringen. De studentenstewards aan de fakbars zijn daar een heel mooi voorbeeld. Maar ook de individuele student heeft een verantwoordelijkheid te dragen wat betreft kotdiefstallen: maak het de dief zo moeilijk mogelijk. Laat geen deuren of ramen openstaan, zet je waardevol materiaal niet in het zicht.»

«We willen hierbij ook speciaal het buurt-overleg vermelden, dit is een zeer waardig initiatief, waarbij de betrokken partijen met elkaar overleggen in plaats van in een dovemansgesprek langs elkaar heen te roepen. Ze

krijgen een naam, een gezicht, ze leggen elkaar uit wat de eigen kant van het verhaal is. Hierdoor wordt de respectdrempel verlaagd.»

Veto: Een andere vaak geponeerde stelling is dat de fietsboetes te hoog zijn.

Mouchaers: «Dat is niet de verantwoordelijkheid van de lokale politie, de bedragen van de boetes worden federaal opgelegd. We fixeren ons hier ook niet op de student, maar op de zwakke weggebruiker die moet worden beschermd. Zo hebben we vorige week nog een ludieke actie opgezet aan ALMA 2 in samenwerking met LOKO en Velo waarbij fietsen met defecte lichten direct hersteld werden. Langs de andere kant kunnen we ook niet blijven sensibiliseren en moeten we eens overgaan tot de actie voor de hardleeders. Het probleem volledig wegwerken is onmogelijk maar we proberen het wel te beheersen.»

Veto: Tot slot nog deze stelling: klachten van racisme zouden niet gehoord worden en de politie zou zelf te racistisch zijn?

Mouchaers: «Hiervoor hebben we geen centraal meldpunt bij de politie, elke agent wordt geacht ermee bezig te zijn. Er is wel het meldpunt voor racisme van de stad Leuven, maar soms blijkt de drempel inderdaad nog wat te hoog te liggen. Dit is jammer, want zo kunnen we ons geen accuraat beeld vormen van het probleem, om gericht te kunnen reageren. Zoals altijd streven we hier ook naar een geïntegreerde aanpak. Pangaea is hierbij een optimale partner om de drempel te verlagen voor bijvoorbeeld de buitenlandse studenten, evenals onze online studentenbevraging.»

«Wij hebben geen schrik van de enquête, integendeel — we zitten op het puntje van onze stoel te wachten op de resultaten — zodat we weten wat er leeft onder de studenten, waardoor we een meer gerichtere aanpak kunnen hanteren. Het is allemaal een kwestie van levenslang leren.»

VISITATIECOMMISSIE (6): FILOSOFIE VAN DE KUNST

The Kingdom of the Crystal Skull

Je pense donc je suis. Verder dan die amateuristische diepzinnigheid kennen we niets van filosofie. We weten dus ook niet juist waar we ons aan kunnen verwachten bij het binnentreden van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Het kost ons een ijsje en een ongeval op de Bondgenotenlaan, maar een kwartier op voorhand belanden we toch in de aula.

Geert Janssen

De bankjes waar we ons in plaatsen zijn van het type dat beide wereldoorlogen en Leuven Vlaams doorstaan hebben en komen met handige voetbankjes voor de vermoeide student. De roedel filosofen tussen wie ik mij bevind beperkt zich voorlopig tot luchtige gespreks-onderwerpen. Wanneer zouden de punten er zijn? Waarom *Milow* zoveel aandacht kreeg in de recente *Veto*? Of Frank Deboosere terug een snor zou laten staan? Tegen het afgesproken uur is het lokaal gevuld met drie dozijn studenten. Een dikke vijf minuten later kuint professor Burms binnen alsof hij alle tijd van de wereld heeft. Hij ziet eruit als een bejaarde Harrison Ford, die pro forma twee minuten les geeft alvorens op avontuur te vertrekken.

Eerste week van het semester, ergo eerste les, ergo beetje uitleg over het vak. Enige praktische info over de te lezen artikels en Toledo-afspraken passeerde de revue. Niets dat u niet kan tegenkomen in een ander vak.

SWASTIKA

Daarop volgt de inhoudelijke afbakening van Filosofie van de kunst; waar mogen we ons aan verwachten? Hoe kan kunst filosofie op gang brengen blijkt de hamvraag. Op dit moment zakt de moed ons in de schoenzolen. Daarna laveert het college een gevaarlijke, taalfilosofische richting in. Vermits we daar nog minder van afweten zakt de moed onder-tussen tot in het verdiep onder ons. Enige verbetering kom er wanneer professor Burms een boompje opzet over de zwak of sterk belichaamde betekenis van woorden. Dat kan je merken bij vertalingen. De woorden in een fysicaboek belichamen hun betekenis eerder zwak waardoor het makkelijk is om het redelijk perfect te vertalen. Dit is moeilijker bij filosofische teksten en schier onmogelijk bij poëzie.

De betekenis van symbolen is vaak sterk belichaamd. Je kan de swastika niet zomaar verheffen tot nieuw logo van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Burms veegt het gete-

kende hakenkruisje snel weg. De roddelpers zou er van kunnen horen horen! Of Rik Torfs. Even later wordt een boompje opgezet over het ontbreken van geurkunst in de hedendaagse musea. Het lijkt interessant maar de uitleg is zo abstract en esoterisch dat wij er geen lasso aan vast kunnen knopen.

KRIJT

De pauze komt net op tijd om een stoot zuurstof in onze versuifte hersentjes te pompen. De tweede helft van de les begint met een vragenronde. We rapen onze restjes aandacht samen. Na geur wordt de rol van de tastzin in de kunst op de korrel genomen. Er volgt een bevreedend *exposé* over de anonimiteit van het lichaam en ongewenste intimiteiten in de verre jaren zestig. Tot zover de inleiding, over naar het eerste hoofdstuk. De realiteit en hoe die soms binnendringt in kunst. Meer dan eens horen wij de geallieerde bommenwerpers donderen in Keulen. Vijf voor zes worden wij gelukkig uit ons lijden verlost met het basisdogma dat *Milow* met kunst geen moer te maken heeft.

Het lesgeven zelf was van een oude stempel als een solide huis van vertrouwen. Geen nieuwe trucjes zoals overheadprojecties of powerpoint. Gewoon krijgt op bord en niet

eens overdreven veel. Want krijt is duur. Het is crisis voor iedereen. Zelfs de nieuwe Indiana Jones wordt een *low budget* bedoening.

Filosofie van de kunst doet zijn naam alle eer aan. De twee componenten kwamen vol-doende aan bod. Net als hun beoefenaars. Het vertegenwoordigen van kunst kwam opvallend vaak terecht op de schouders van de literatuur. Mensen als Borges, Uhlmann, Barthes, Reve, Nabokov en Tolstoj passeerden de revue en zijn nu niet bepaald non-talenten te noemen. Citaten of parafrazeringen van de heren dienden als voorbeeld bij of opstapje naar filosofische ideeën. Daarmee weet u hopelijk genoeg.

Steekkaart

Prof: Arnold Burms.
Wie: Master in de Wijsbegeerte en een paar verdwaalde lieden uit het Letterenkamp.
Waar: HIW1, lokaal 00.14 (Auditorium B)
Wanneer: Op dinsdag tussen vier en zes.
Pauze: 15 minuten

DEBAT 'HET EUROPA VAN DE REGIO'S'

"Grote boze monster Europa"

Een debat met drie eurocraten, een politicoloog met als onderwerp de rol van regio's in Europa: weinig vuurwerk maar gelukkig wel inhoud.

Maarten Hermans

De Kring Internationale Betrekkingen (KIB) nodigde samen met de christendemocratische studenten van Leuven en de Europese studentenvereniging AEGEE een ervaren panel sprekers uit. Onder de vakkundige moderatie van professor Frank Delmartino debatteerden europarlementsleden Koen Dillen (VB) en Saïd El Khadraoui (sp.a), samen met Luc Van den Brande, Vlaams parlements lid en voor-malig Vlaams minister-president over Europa en de Europese regio's. Deze laatste is op 6 februari verkozen tot voorzitter van het Comité van de Regio's. De Comité is een Europees politiek orgaan met adviserende bevoegdheid en dient als spreekbuis van de lokale en regionale overheden op Europees niveau.

Als inleiding op het debat schetst Delmartino hoe de Europese Unie een evolutie kende van 'negatieve integratie', dus het afbouwen van barrières, naar 'positieve integratie', namelijk een actief beleid waarbij de regio's betrokken worden, vooral omdat ze voor bepaalde materies bevoegd zijn. Deze evolutie werpt echter een aantal vragen op, die Delmartino prompt het panel voorlegde: bestaat er geen paradox tussen globalisering en regionale focus; is Europa een bedreiging

voor de regio's en wat met de culturele identiteit?

Een paradox is slechts een schijn tegenstelling, ook in dit geval, aldus Van den Brande. De samenleving bestaat uit concentrische cirkels en het regionaal en Europees niveau zijn volgens hem complementair. "Het gaat om een Europa mét de regio's in de plaats van een Europese Unie ván de regio's". In dit standpunt kan Dillen zich wel vinden, al waarschuwt hij ervoor dat het noodzakelijke subsidiariteitsbeginsel — waar het kan bevoegdheden naar 'lagere' niveaus overhevelen — niet wordt gerespecteerd. Een meer optimistische El Khadraoui geeft tegengas en benadrukt de nood om Europees te denken. "Het is niet het grote boze monster Europa, er zijn goede redenen om bevoegdheden over te dragen, denk maar aan grensoverschrijdende milieudossiers."

OCTOPUS

Eenzelfde verschil in houding tegenover het Europees niveau merk je wanneer het gaat over de mogelijke bedreiging van Europa voor de regio's. El Khadraoui is eerder genuanceerd, terwijl Dillen spreekt van 'de Europese octopus'. Gezien alle panelleden echter positief staan tegenover de rol van regio's en het uiteindelijke nut van de Europese Unie erkennen, verschuift de discussie naar hoe men de regio's concreet kan laten meespelen. Voor El Khadraoui is Europese besluitvorming nu al een complex verhaal, iets wat formele inspraak nog zal verergeren. Van den Brande is duidelijk: "alleen een meerlagig Europees bestuur kan leiden tot de verwezenlijking van de Unie." Als de regio's een zekere beslissingsbevoegdheid kennen in hun federale grondwet dient men te zoeken naar een formule waarmee ze een stem krijgen op Europees niveau, aldus Van den Brande. Hoe blijft nog vaag, al wordt formele inspraak afgewezen. "Zijn we niet provincialistisch bezig?" probeert Delmartino het debat wat aan te scherpen. Wat met de culturele identiteit in Europese context? De hamvraag is voor Van den Brande het democratisch gehalte van de regio. Deze kunnen pas meespelen als er democratische vertegenwoordiging is en indien er een economisch en cultureel draagvlak bestaat. Zo kan de regionale, culturele identiteit drager zijn voor Europa, zonder in provincialisme te vervallen.

COMPETENTIEGERICHT ONDERWIJS

Permanente evaluatie

Elkeen die voor zijn beroep op één of andere manier aan 'onderwijzen' doet wordt er om de zoveel tijd mee om de oren geslagen: een onderwijsvernieuwing. Het nieuwe buzzword is "competentie". Wat wordt ermee bedoeld, zit competentiegericht onderwijs eraan te komen, en is dat wenselijk?

Ward Neyrinck

Het begrip 'competentie' is al een tijdje aan een opmars bezig. Aanvankelijk voortgekomen uit de bedrijfswereld en het *human resource management* dringt het begrip nu ook de onderwijswereld binnen. Zo zal het toekomstige Europese hoger onderwijs allicht opgehangen worden aan een raamwerk van 'vergelijkbare en crediteerbare' competenties. Tijd dus voor een verkennende studie, zo vond de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), het studie- en adviesorgaan voor het Vlaamse onderwijs. Hoewel de studie alternatieve denk-pistes openlaat, vergeet ze echter de wenselijkheid van competentiegericht onderwijs fundamenteel in vraag te stellen.

EEN HOL BEGRIP

Het begrip 'competentie' is nochtans allerminst duidelijk, er bestaan ongeveer evenveel betekenissen als gebruikers van. Dat is niet normaal, aangezien flink wat pedagogen en didactici er het 'onderwijs van de toekomst' wensen rond te construeren. Wat ligt aan de basis van deze vernieuwingsdrang?

Het uitgangspunt is de vaststelling binnen het bedrijfsleven dat net afgestudeerden vaak niet in staat zijn de kennis en vaardigheden die zij op de schoolbanken geleerd hebben, daadwerkelijk in authentieke en realistische bedrijfssituaties toe te passen. Dit wordt ook wel eens het 'transferprobleem' genoemd. Om dit probleem op te vangen, zou er dus in het onderwijs veel meer vanuit authentieke 'taken' moeten gedacht worden, waarbij de opdracht van het onderwijs dan moet zijn het individu in staat te stellen een realistische complexe taak uit te voeren (het individu 'competent' te maken). Daartoe moet hij of zij over een noodzakelijke basis-cluster van kennis, attitudes en vaardigheden beschik-

ken, maar nog belangrijker is dat 'de lereende' deze cluster ook daadwerkelijk weet aan te wenden.

IDEALE WERKNEMER

Belangrijk is dus dat aan competentiegericht onderwijs de opvatting ten gronde ligt dat het de opdracht van het onderwijs is mensen klaar te stomen voor het latere professionele leven. Dit is allesbehalve onschuldig. Het betekent namelijk dat een onderwijs dat volledig op de leest van competenties geschoeid is, geen aandacht meer zal hebben voor wat we lekker ouderwets 'algemene vorming' zouden kunnen noemen.

Natuurlijk zou men als advocaat van de duivel ook kunnen stellen dat het evengoed mogelijk is maatschappelijke competenties te definiëren, zoals bijvoorbeeld de competentie om een doordachte politieke stem uit te brengen, of de competentie om als burger kritisch naar de maatschappij te kijken. Dit heeft echter iets artificieels. Het begrip 'competentie' is nu eenmaal uit de bedrijfswereld komen overwaaien en draagt daar dan ook het gedachtegoed van mee. Niet toevallig is het veel eenvoudiger competentie in één of andere bedrijfstak te definiëren dan pakweg 'competentie in de filosofie'.

TAAKJES

Omwille van die reden moet de vraag gesteld worden of competentiegericht onderwijs niet beperkt moet blijven tot die welbepaalde vakken of opleidingen die effectief een bepaalde beroepsbekwaamheid voor ogen hebben. Tot slot moet men ook voor ogen houden dat de meeste studenten niet zitten te wachten op wat competentiegericht onderwijs in de praktijk betekent: taakjes, portfolio's, evaluaties, en nog meer taakjes.

VIJGEN VOOR PASEN (2): DE POLITIEKE CRISIS VOLGENS DE PSYCHOLOOG

"Het dilemma van de held en de verrader"

Drie examenperiodes geleden begon de zwaarste regeringsformatie van het naoorlogse België. Intussen is uiteindelijk een interim-regering gevormd en hebben ook onze academici zich een duidelijke mening kunnen vormen over de crisis. Van Valentijn tot Pasen laat Veto elke week een specialist aan het woord. Deze week: professor Norbert Vanbeselare, specialist experimentele sociale psychologie en relaties binnen en tussen sociale groepen.

Simon Horsten

Vanbeselare: «Ik ben pessimistisch. We zitten in een context waarin niemand nog kan winnen. Bij normale regeringsonderhandelingen weet elke partij dat ze uiteindelijk iets zal moeten inleveren om andere zaken binnen te halen. Er worden dus compromissen gesloten. Nu is het politieke landschap zodanig gepolariseerd dat niemand nog een stap vooruit durft te zetten. Wanneer nu iemand iets

toegeeft, roepen de anderen meteen dat ze hebben gewonnen — om nog maar te zwijgen over de reactie van de achterban. Dit is het dilemma van de held en de verrader: wie heel zijn verkiezingsprogramma kan binnenhalen is de held en wie toegeeft de verrader. In de huidige stand van zaken zal niemand nog een held worden genoemd en dreigt iedereen dus verrader te worden, waardoor de situatie muurvast zit.»

UITZWETEN

Veto: U heeft vaak onderzoek gedaan naar de gevolgen van fusies in bedrijven. Hoe zou daar worden gereageerd in zulks een gepolariseerde situatie?

Vanbeselare: «In een bedrijfscontext zou men een externe arbiter aanstellen, iemand die boven de partijen staat en als bemiddelaar kan optreden. Zo kunnen serieuze conflicten tijdig worden opgelost, omdat de bedrijven in kwestie uiteraard willen vermijden dat de verhoudingen zodanig verzuren dat samenwerking voor lange tijd onmogelijk wordt.

Het nadeel van de federale crisis is dat niemand extern kan worden aangesteld, ook de koning speelt die rol al lang niet meer.»

Veto: U bedoelt dus dat we deze crisis zullen moeten uitzweten?

Vanbeselare: «Dat vrees ik, ja. Het zal uitzweten worden tot aan de volgende verkiezingen — enfin, dan nog hangt het af van die resultaten. Alles zal uiteindelijk staan of vallen met de wil van belangrijke figuren binnen elke partij om compromissen te sluiten, ongeacht wat ze beloofd hebben. Die figuren moeten sterk genoeg zijn om ook de achterban te kunnen meetrokken.»

VICTORIE

«Een bijkomend probleem is dat politici niet meer zeggen wat ze echt denken, maar vooral strategische uitspraken doen. Op die manier weet niemand op de duur nog waarvoor de anderen staan — volgens mij heeft zelfs de *inner circle* er geen zicht meer op. Hoe moet je dan in godsnaam serieus gaan samenwerken en keuzes maken waar iedereen ach-

ter staat? Dat is niet meer mogelijk. Als dat niet kan, hoe moet je dan een samenhangende regering maken?»

«Wat ik het meest positieve vond onder Verhofstadt I, was dat men steeds als vol-talige regering communiceerde: 'De regering heeft si en la beslist'. Je zag wel dat sommige beslissingen uit socialistische hoek kwamen, of liberaal of groen gekleurd waren, maar dat werd nooit op een triomfalistische manier gecommuniceerd. Die mentaliteit is nu volledig weg. Er is niet één regering met verschillende subgroepen: nu zit men in een discours van winnen en verliezen. Ook de pers is daaraan schuldig door alles te formuleren in termen van winst en verlies. Als iemand iets wil toegeven, kraait de ander meteen victorie, en zolang dat het geval is, is het einde van de crisis niet in zicht.»

EX-ACTIVISTE ALF ANJA HERMANS

“De wereld stond in brand en niemand deed er iets aan”

In 2002 werd Animal Liberation Front (ALF)-activiste Anja Hermans veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf, waarvan drie effectief. Zij had, samen met twee anderen, brand gesticht bij verschillende fastfoodrestaurants, vleesverwerkende bedrijven en bonthandelaars. Ook werd ze veroordeeld voor het bevrijden van nerts en het in brand steken van de wagen van een magistraat. Nu werkt Anja Hermans op een kinderboerderij in Antwerpen. Voor ons zit een vriendelijk en totaal ongevaarlijk ogende jonge vrouw, eigenlijk niet veel meer dan een meisje.

An Moerenhout & Jelle Dehaen

Veto: Ondanks uw verleden keurt u nu de acties van het ALF af?
Anja Hermans: «Inderdaad. In het verleden was ik blind voor wat ik deed en wat ik veroorzaakte. Ik dacht dat het doel de middelen heiligde, maar in werkelijkheid veroorzaakten onze acties veel leed. Iedereen waarmee we contact hadden — ook niet-ALF-ers — werden door de politie bewaakt. Hun huizen werden doorzocht en hun telefoons afgetapt. Daarnaast kan een brandstichter zijn brand nooit beheersen. Wat als er nog mensen binnen zijn? Wat als de brand niet onder controle kan worden gehouden? Dodelijke slachtoffers kan je nooit uitsluiten. Maar aan zo'n zaken dacht ik toen niet. Toen iemand me zei dat er bij mijn acties gewonden konden vallen, antwoordde ik: “Ik heb die brandweelrui toch nooit gevraagd om de brand te blussen”. Zo'n uitspraken zijn — nu bekeken — volledig van de pot gerukt.»

NERTSEN

Veto: U wordt nog steeds omschreven en benaderd als 'ex-activiste van het ALF' terwijl u ondertussen opnieuw studeert en stage loopt bij een Antwerpse kinderboerderij. Bent u de connotatie met het ALF niet stilaan beu?

Hermans: «Er zullen altijd mensen zijn die alleen het slechte onthouden en me als een ex-terroriste blijven zien. Het valt me soms moeilijk, maar ik weet dat ik veranderd ben. Ik studeer opnieuw en werk op een ecologische kinderboerderij. Zo probeer ik nu op een positieve manier bezig te zijn met mijn passies. Daarnaast blijf ik me — weliswaar geweldloos — inzetten voor dierenrechten en voor het verwijderen van de kernwapens op Belgische bodem.»

Veto: Pasten uw acties voor dierenrechten binnen een breder links perspectief?

Hermans: «De strijd voor dierenrechten kaderde daar inderdaad in. Ik was tegen alles wat slecht was in de wereld. Ik schuimde ontzettend veel acties en demonstraties af, maar ondanks al mijn inspanningen veranderde er niets. De wereld bleef doordraaien. Gefrustreerd concludeerden we dat wie niet horen wou, moest voelen.»

Veto: U zegt dat u niet langer achter de brandstichtingen staat.

Maar wat met het bevrijden van dieren?

Hermans: «De bontindustrie is onaanvaardbaar voor mij. Daarom sta ik nog steeds achter het bevrijden en verzorgen van misbruikte dieren. Maar als iemand zoiets wenst te doen, moet hij wel nadenken over zijn acties. Je moet weten waarmee je bezig bent. Wij wisten dat niet. Wij lieten 600 nertsen vrij in de natuur zonder na te denken over de impact op het ecologisch systeem en de overlevingskansen van die beesten.»

(foto Kris Vanelderden)

KINDEREN

Veto: Waarom bent u zo'n activiste geworden?

Hermans: «Ik weet het niet, maar ik heb me altijd anders gevoeld. Als kind hoorde ik veel verhalen van mijn grootvader die in de concentratiekampen had gezeten en dat tekende me. Ik begreep niet hoe iemand anderen kon aanzetten tot het doen van vreselijke zaken. In het begin van mijn puberteit had ik al veel interesse in het milieu en kwam ik in de krakerscène terecht. Ik was kwaad op alles en iedereen. De wereld stond in

brand en niemand deed er iets aan. Ik kon mijn woede niet relativeren en kwam zo op het verkeerde pad terecht.»

Veto: Wat zou u, indien u kinderen zou hebben, hen leren over de wereld?

Hermans: «Ik zou hen leren om alle mensen als medemensen te zien en om respect te tonen voor de natuur en dieren. Met plastic geweren zou ik hen niet laten spelen, want ik gruwel van het idee dat kinderen een oorlog naspelen.»

Veto: Hoe zou u uw kinderen proberen te beschermen tegen wat u meemaakte?

Hermans: «In de eerste plaats zou ik met hen proberen te praten, maar als ze niet willen luisteren, zou ik tegen de bierkaai aan het vechten zijn. Het is immers zeer belangrijk dat kinderen zelf tot het inzicht komen dat ze verkeerd bezig zijn en begrijpen wat de gevolgen van hun acties zijn. Als laatste redmiddel zou ik naar de politie stappen. Ik snap ouders die hun kinderen aangeven, hoe erg dat ook is. Soms moet je een paar keer met je hoofd tegen de muur lopen om iets door te hebben.»

DOORLIGWONDEN

Veto: Hoe voelde u zich ten tijde van de aanslagen?

Hermans: «Dat is een moeilijke vraag. Enerzijds was ik boos op alles wat er verkeerd liep in de wereld, maar anderzijds voelde het leven zeer normaal aan. Ik werkte zoals iedereen, maar 's nachts staken we bedrijven in brand. Het was een schizofreen bestaan, maar ik voelde me toen wel gelukkig denk ik.»

Veto: Hoe was het leven in de gevangenis?

Hermans: «Het was vreselijk. Ik probeerde vier maal zelfmoord te plegen. Na iedere zelfmoordpoging werd ik naakt — met een bedpan onder mijn poep — aan een betonnen blok vastgebonden. De cipiers probeerden zo mijn wil te breken. Iedereen die in de gevangenis niet in de pas loopt, ondergaat zo'n behandeling.»

Veto: Was dat een traumatische ervaring?

Hermans: «Het was vooral vernederend. Als gevangene lig je er in je eigen pis, je gewrichten doen pijn, je hebt doorligwonden en het is er koud. Een paar keer per dag komen er cipiers binnen die eten in je mond duwen terwijl zij onderling over de nieuwste televisieprogramma's praten. Je voelt je een nummer, het laatste beetje menselijkheid wordt eruit geslagen. In de gevangenis heb je twee mogelijkheden: je zet de boel op stelten of je maakt er het beste van en blokt je emoties af wanneer de cipiers je proberen uit te dagen. Je legt je er bij neer of je gaat er aan kapot. Net zoals in het leven. Sommige zaken zijn nu eenmaal niet te vatten. Ik probeer nu om alles te kanaliseren door foto's te trekken en artikels te schrijven.»

BITE BACK IN LEUVEN

“Bite Back laat zich niet intimideren”

Bite Back ontstond vier jaar geleden als een niet-militante organisatie die opkomt voor dierenrechten. De activisten verwerpen expliciet alle agressieve acties, maar worden toch nog vaak verward met het Animal Liberation Front (ALF). Om deze verwarring voor eens en voor altijd uit te klaren, bracht Veto een bezoekje aan medestichter en woordvoerder Benjamin Loison.

An Moerenhout

Veto: Wat is de verhouding tussen jullie organisatie en het ALF?

Benjamin Loison: «In een emancipatiestrijd is er steeds een ondergronds en een bovengronds verzet. Met betrekking tot de strijd om dierenrechten vormt ALF het ondergrondse terwijl Bite Back het bovengrondse verzet is. In tegenstelling tot ALF vraagt Bite Back altijd toestemming aan het stadsbestuur voor zijn acties en leden mogen alleen activist worden wanneer zij het geweldloze aspect van onze acties onderschrijven.»

Veto: Wat proberen jullie te bereiken met jullie acties?

Benjamin: «De acties van Bite Back concen-

treren zich op het sensibiliseren van de consumenten. Onze activisten proberen de consumenten op hun verantwoordelijkheden te wijzen door bijvoorbeeld vegetarische straatcampagnes te houden en door winkels te lokaliseren waar er bont wordt verkocht. Door te protesteren voor de bontwinkels en het winkeland publiek te informeren over het bontaanbod in de winkel wensen wij de directie te overtuigen om het bont uit hun winkel te halen. De meest recente overwinning behaalden we op de winkels van Scapa. Na een jaar van overtuigen en demonstreren, besloten ze deze week om alle bont uit hun winkels te weren.»

POLITIE

Veto: Keuren jullie de acties van het ALF af?

Benjamin: «Onze activisten hopen nog steeds dat de strijd geweldloos gewonnen kan worden en we zullen dan ook nooit agressieve acties plannen, maar dat betekent niet dat we ons distantieëren van elke actie van het ALF. Beide acties leven naast elkaar en we keuren ze zeker niet af, al hebben we bij sommige acties kritische vragen»

Veto: Toch worden jullie acties vaak verward met die van het ALF.

Benjamin: «Inderdaad, het is een door journalisten frequent gemaakte vergissing en zelfs de Leuvense politie maakte er zich onlangs schuldig aan. De politie merkte op posters slogans tegen dierenproeven op in de Leuvense stationbuurt, tikte de boodschap op de posters in op een zoekmachine op het internet en kwam op onze website terecht. Zonder nadenken veronderstelden zij dat de vandalen wel activisten van Bite Back zouden zijn. Een verkeerde veronderstelling dus. Ze zonden ons een boete toe, maar we betalen ze niet. Bite Back laat zich niet intimideren. Het hele onderzoek is simpelweg lachwekkend. Waanzinnig zelfs.»

Veto: Jullie activisten houden regelmatig acties in Leuven. Zijn er dan veel Leuvense studenten lid van Bite Back?

Benjamin: «We hebben inderdaad al een aantal Leuvense studenten in ons midden, maar we zouden dat aantal graag vermeerderen. Daarom zijn we van plan om ons in de toekomst meer op studenten te richten. Promotie voeren op de campussen, folders uitdelen, studenten sensibiliseren en zelfs Alma benaderen om hun vegetarische aanbod uit te breiden, het behoort allemaal tot de mogelijkheden.»

Het ALF

Het Animal Liberation Front (ALF), toen nog Band of Mercy, ontstond midden jaren zestig in Engeland als een militante dierenrechtenorganisatie die de vossenjacht saboteerde. In de jaren zeventig kreeg het ALF een meer gewelddadig karakter. Het ALF kent vier regels: ten eerste moeten dieren die in gevangenschap leven bevrijd worden, ten tweede moet er economische schade toegebracht worden aan bedrijven die dieren exploiteren, ten derde moet men het misbruik van dieren dat achter gesloten deuren plaatsvindt publiek maken en tenslotte dient men alle mogelijke voorzorgen te nemen om zowel menselijke als dierlijke slachtoffers te vermijden. Niettemin kent het ALF geen formele structuur en dus mag iedereen die zich aan deze vier regels houdt, zich een lid van het ALF noemen. Momenteel zouden er cellen van het ALF actief zijn in 35 landen.

Ook in België is het ALF de laatste weken in de belangstelling gekomen. Zo ontstond er opschudding toen er brand werd gesticht in de Hasseltse Universiteitsgebouwen. Ook in Leuven hebben er de afgelopen weken aanslagen plaatsgevonden. Zo werd een slagerij besmeurd en werden de ruiten van Aveve en de kinderledingwinkel Scapa op het Ladeuzeplein ingegooid, Overal werden de letters 'ALF' met graffiti aangebracht.

(jd)

EEN AVONDJE UIT (1) MET LIEN VAN DE KELDER

“La mamma dient er zelf op”

Omdat toevallige ontmoetingen minder strafbaar zijn dan *stalking*, vraagt Veto Bekende Leuvenaars naar hun favoriete adresjes voor een avondje stappen. Een gids voor iedereen die een *celebrity* aan zijn vriendenkring wil toevoegen of gewoon leuke plekje's wil leren kennen. Wie weet loop jij binnenkort Lien Van de Kelder wel tegen het lijf?

Robin Broos

Eten: «Ik ga regelmatig naar een klein Italiaantje in de Mechelsestraat, *Pastificio Lory*. Niet veel mensen kennen dat, omdat het niet in het commerciële gedeelte van de straat ligt. Het is schappelijk van prijs, maar ook heel lekker en altijd vers. *La mamma* dient daar zelf op en je kan door het restaurant gewoon in haar keuken kijken. Als ik volk over de vloer krijg, durf ik er ook wel eens iets af te halen. Ik bestel er graag truffels. Meestal is dat een heel duur luxeproduct, maar daar is dat betaalbaar. Een andere Italiaan waar we met de collega's soms gaan eten is *Paolo* in Heverlee. In de zomer kan je daar in de grote tuin gaan zitten. Paolo zelf is een gemoedelijke Italiaan die je een hand komt geven wanneer je binnenkomt.»

Drinken: «Ik zit heel graag in de *Villa Ernesto* op de Vismarkt. Dat is een tof café met goeie muziek en een fijne sfeer. Eigenlijk is het een *allround-café*. Overdag kan je rustig op een terrasje iets drinken, 's avonds kan je er met je maten of je lief gaan dansen. Ik kan er serieus op de dansvloer staan dansen, we doen dat

regelmatig. Ze hebben er ook hele goede mojito's. Er zit altijd een gemengd publiek, van studenten tot oudere mensen. Het is ook dicht bij mijn kot, dus ik rij gewoon de berg af

(foto Robin Broos)

en ben er meteen. Als ik echt te zat ben, kan ik gewoon naar huis kruipen (*lacht*). Verder zijn er geen cafés waar ik regelmatig kom. Ik doe soms wel eens een kroegentocht op de Oude

Markt, want daar heb ik geen echte stamkroeg. Maar daar is ook weinig tijd voor. Je kan niet tot vier uur uitgaan en om zeven uur terug fris op de set staan.»

Daten: «Dan ga ik terug voor *Pastificio Lory*. Je kan daar een pastamenu met aangepaste wijnen voor twee personen nemen. Het is er romantisch en je kan nadien gewoon te voet naar de Vismarkt om nog iets te gaan drinken. Ik vind dat een perfect adres.»

Feesten: «Ik doe vooral kotfeestjes, want ik heb het gehad met TD's en cantussen. Binnen mijn werk heb ik zoveel feestjes dat ik er geen behoefte aan heb om wekelijks te zuipen op een TD. Ik geef ook regelmatig zelf feestjes voor mijn maten op kot, maar ik kan natuurlijk moeilijk zeggen dat jullie allemaal mogen langskomen (*lacht*).»

Ouders: «Moesten mijn ouders op bezoek komen, zou ik met hen in *De Oude Kantine* in Heverlee op het terras gaan zitten. Dat is een taverne vlakbij het Arenbergpark, waar de ingenieurs zitten. Je kan daar ook makkelijk parkeren. Ik durf daar 's middags ook snel iets te gaan eten.»

Pastificio Lory, Mechelsestraat 117, 0475/67.17.34

Paolo, Kardinaal Mercierlaan 81, Heverlee, 016/22.26.47

Villa Ernesto, Mechelsestraat 51 (hoek Vismarkt), www.villaernesto.be

De Oude Kantine, Kantineplein 3, Heverlee, 016/50.95.10

CAMILO TORRES 42 JAAR GELEDEN NEERGESCHOTEN
Leuven als revolutionaire broeihaard

Hoewel een van de grootste residenties in Leuven naar hem vernoemd is, weten weinig studenten wie Camilo Torres is. Veto zocht het voor je uit.

Maarten Hermans

Camilo Torres Restrepo wordt in 1929 geboren te Bogotá als jongste kind in een welgesteld, liberaal gezin. Na zijn priesterwijding in 1954 vertrekt hij prompt naar Leuven om sociologie te studeren. Dat Torres als Colombiaan naar Leuven trekt, is geen toeval. De katholieke kerk was bezorgd over Latijns-Amerika, zowel over de sociale toestand als over het verliezen van katholieke zieltjes aan het marxisme. Vooral de universiteit van Leuven zette dan ook haar deuren wijd open voor de toekomstige Latijns-Amerikaanse intelligentsia.

Dit betekent dat Torres terecht komt in een atmosfeer van christelijk geïnspireerde arbeidersstrijd en theologische vernieuwingsdrang. Professor emeritus Georges De Schrijver, oprichter van het Centrum voor Bevrijdingstheologieën, beschrijft hoe je het Leuven van toen kan bestempelen als enigszins revolutionair, maar dat dit ook deel uitmaakt van de tijdgeest. Deze frisse wind is bijvoorbeeld ook merkbaar op het Tweede Vaticaanse Con-

cilie enkele jaren later, en waarvoor Torres ook zal geconsulteerd worden.

Zijn studentenjaren aan de K.U.Leuven hebben dan ook een aanzienlijke invloed op Torres gehad, legt De Schrijver uit, vooral dankzij de mensen die hij er ontmoette. Zo raakt hij bevriend met François Houtart en Gustavo Gutiérrez, invloedrijke figuren binnen de latere bevrijdingstheologie. Ook als vice-rector van het Latijns-Amerikaans College legt hij contacten met verschillende geëngageerde Latijns-Amerikaanse studenten en vormt hij een studiegroep rond sociaal-economische problemen. Naast zijn studies engageert hij zich ook als priester, bijvoorbeeld bij Abbé Pierre in Parijs.

STUDENTENPRIESTER

Na het behalen van zijn licentiaatstitel keert Torres in '58 naar Colombia terug. Hij gaat aan de slag als studentenpriester aan de Nationale Universiteit van Bogotá, waar hij tevens mee de faculteit sociologie opricht. Gaandeweg komt hij in conflict met zowel het universiteitsbestuur als de kerkelijke en burgerlijke hiërarchie. Wanneer *Frente Unido*, het door hem bezielde politieke eenheidsfront verbreekt, neemt de druk toe om Colombia te verlaten. Torres was ondertussen verschei-

dene malen terug naar Leuven geweest voor onder andere congressen en krijgt nu een beurs aangeboden. In de plaats daarvan besluit hij zich in december 1965 aan te sluiten bij de gewapende marxistische verzetsbeweging *Ejército de Liberación Nacional* (ELN).

Om een dergelijke keuze te begrijpen moet je kijken naar de historische context, aldus De Schrijver. Zo liet de structuur van de Colombiaanse samenleving nauwelijks plaats voor reële sociale verandering. En met het voorbeeld van de Cubaanse Revolutie in '59 nam de overtuiging toe dat gewapende strijd de enige mogelijkheid was voor emancipatie.

Op 15 februari 1966 werd Camilo Torres neergeschoten bij een confrontatie tussen het ELN en een patrouille van het Colombiaanse leger. De meest prominente herinnering in Leuven aan Camilo Torres is de naar hem vernoemde K.U.Leuven-residentie in de Brusselsestraat. De studenten ijverden voor de naam "*Ché Guevara*", maar daar wou het toenmalige rectoraat niets van weten. Als compromis kwam Camilo Torres uit de bus: revolutionair én K.U.Leuven-alumnus.

Kort • Kort • Kort •

Bye bye opleidingen

De commissie Soete, beter bekend als de commissie belast met de rationalisatie van het Vlaamse onderwijslandschap, maakte vorige week haar rapport bekend. Volgens de commissie zouden in de toekomst alle bacheloropleidingen die onvoldoende studenten lokken afgeschafte moeten worden. De veelvuldige herhaling van dezelfde opleiding in verschillende instellingen leidt volgens Soete tot een versnippering van de beperkte middelen waarover het hoger onderwijs kan beschikken.

Het rapport legt de lat voor afschaffing op 115 studenten per opleiding. Om een te grote verandering tegen te gaan zou dit geleidelijk ingevoerd worden vanaf 2012, met eerst een norm van 80 studenten per opleiding. Vooral opleidingen exacte wetenschappen zouden onder deze nieuwe regeling in gevaar komen. Om te voorkomen dat waardevolle opleidingen afgeschafte zouden worden, stelt de commissie wel voor om een aantal uitzonderingsmaatregelen in te stellen voor onder andere opleidingen die leiden naar een knelpuntberoep of die nergens anders worden ingericht.

Minister Vandenbroucke wacht voorlopig af en zegt de voorstellen eerst in detail te willen bestuderen. Ook vroeg hij alvast aan de commissie een vervolgrapport waarin de voorstellen duidelijker uitgewerkt werden. In de tussentijd verbiedt Vandenbroucke wel het opstarten van nieuwe opleidingen tot en met 2011.

Eén eitje of twee?

Commotie alom vorige week toen bericht werd dat het Leuvense Fertiliteitscentrum LIFE studentes zou ronselen als eiceldonoren. Het centrum zou zich richten op de vele jonge vrouwen die Leuven rijk is en hun via een financiële bonus van 750 euro proberen te overtuigen om het tekort aan eiceldonoren weg te werken. Verscheidene politici en universitaire instellingen, waaronder ook de K.U.Leuven, reageerden alvast verontwaardigd. Volgens LIFE bleek het om een misverstand te gaan in de communicatie van het mediabedrijf dat ingehuurd was om een donorcampagne op te starten.

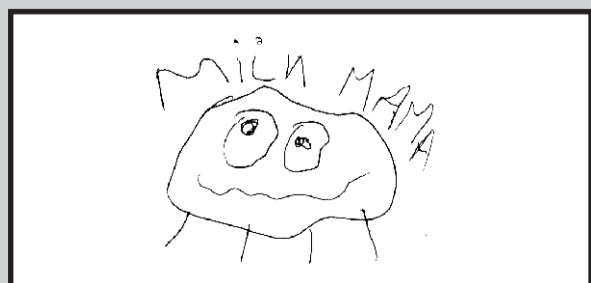
Bye bye Middelheim

In de strijd om het rectorchap van de Universiteit Antwerpen heeft kandidaat-rector Dirk Van Dyck zijn plannen voorgesteld om de UA af te slanken naar slechts twee campussen (momenteel telt de UA drie campussen: Stad, Drie Eiken en Middelheim). Met de afslanking hoopt Van Dyck de studenten terug naar het stadscentrum te lokken, waar de campus alle humane wetenschappen zou huisvesten. De exacte wetenschappen zouden een thuis vinden op campus Drie Eiken, waar nog voldoende plaats is om aan uitbreiding te doen, aldus de professor.

Bye bye Thevissen

Met ingang van 1 maart ontslaat de VUB haar bekende professor Frank Thevissen. Thevissen, liberaal opiniemaker en bedenker van onder andere *de stemmenkampioen*, kreeg tijdens een evaluatie drie jaar geleden al reeds een negatief advies en heeft zich in de tussentijd niet herpakt. Aldus de redenering zoals rector Benjamin Van Camp deze vrijdag aan de pers meedeelde. De rectorale verklaring kwam er nadat er geruchten opdoken dat Thevissen ontslaan was wegens zijn donkerblauw gedachtegoed en kritiek op minister Vandenbroucke. Prof. em. Eric Rosseels startte alvast een petitie om Thevissen toch nog aan het werk te houden.

(rm)

←-- Ondanks de hopen inzendingen afgelopen week is er een beslissing uit de bus gevallen voor de fotowedstrijd.

Kenji'ke Verstappen
uit de 2e kleuterklas uit Bost

PROJECT BOND BETER LEEFMILIEU KENT TRAGE START

Wordt Fenix niks?

Fenix is een project van Bond Beter Leefmilieu waarmee zij studenten, professoren en kopieercentra wenst aan te sporen om minder, en meer milieuvriendelijk, papier te gebruiken. Het project startte in september, maar boekte sindsdien nog maar weinig resultaten.

An Moerenhout

Bond Beter Leefmilieu (BBL) lanceerde eind september haar nieuw project 'Fenix'. Met 'Fenix' wil de overkoepelende natuur- en milieuvereniging studenten uit diverse steden aansporen om minder en milieuvriendelijker papier te gebruiken.

De campagne startte met het overhandigen van de eerste cursus op milieuvriendelijk papier aan de preses van de eerste deelnemende studentenkring — Ekonomika — waarna er een oproep werd gelanceerd aan de andere studentenkringen om ook deel te nemen. Deze oproep werd een aantal weken later nogmaals herhaald op een algemene vergadering van de Leuvense studentenraad LOKO waardoor een tweede Leuvense stu-

dentenkring — Bios — en de studentenraad van de KHLeuven zich achter het project scharden. Ook de studenten van andere steden werden aangeschreven waardoor in totaal veertien studentenverenigingen het project steunen.

MEDIA-AANDACHT

Hoewel 'Fenix' in de zomer van vorig jaar startte en sindsdien ook wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, zijn de voorlopige resultaten mager. Naast het contacteren van studentenverenigingen werd er eind november een bezoek gebracht aan een papierfabriek en besloot Acco — in ruil voor contractueel afgesproken media-aandacht — samen te werken met 'Fenix'. Verder gebeurde er nagenoeg niets. De stuurgroep waarin alle betrokken actoren zetelen kwam maar twee keer samen, waarvan de laatste keer een week geleden. Ook de deelnemende Leuvense studentenverenigingen hoorden niets meer van Bond Beter Leefmilieu tot ze eind januari werden uitgenodigd voor een startvergadering midden februari.

Tijdens deze vergadering werden de doelstellingen — studenten, professoren en

kopieercentra overhalen om milieuvriendelijk papier te hanteren — nogmaals uitgelegd, werden de nodige papieren uitgedeeld en de taken verdeeld. Totaal onverwacht dook er ook een nieuwe kring — Politika — op met interesse om deel te nemen aan het project. "Als sociale wetenschappers moeten we onze verantwoordelijkheid opnemen — zeker wanneer de studenten de waarde van maatschappelijk engagement benadrukten bij de start van het academiejaar", aldus preses Thomas Vandormael.

VETPLANTJE

Wat zou er nu nog moeten gebeuren in het tweede semester? In de eerste plaats moeten de deelnemende studentenverenigingen 60 kopieercentra, 750 professoren en 3000 studenten overtuigen om met milieuvriendelijk papier te werken. De kopieercentra zouden de prijs van gerecycleerd papier moeten gelijkstellen met dat van wit papier en zouden één kopieermachine moeten vullen met gerecycleerd papier. Daarnaast zouden de professoren hun cursussen recto-verso en/of op milieuvriendelijk papier moeten drukken in ruil voor een naamvermelding op de site en een

gadget — naar alle waarschijnlijkheid een vetplantje. Tot slot zouden de studentenverenigingen nog een creatieve actie — zoals het planten of symbolisch begraven van een boom — moeten organiseren. De studentenvereniging met de beste resultaten zou beloond worden met een fuif.

Een groot deel van het academiejaar is al voorbij terwijl er nog heel wat moet gebeuren. Zijn de doelstellingen nog haalbaar? De leden van de stuurgroep geloven van wel. "De mensen van het project werden geconfronteerd met een aantal onvoorziene problemen zoals complexe studentenstructuren, de examenperiode en het feit dat studenten liever de mensen van hun instelling overtuigen dan deze van de kopieercentra", aldus de vertegenwoordigster van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) in de stuurgroep. Anderen zijn minder optimistisch en vermoeden dat het project te laat uit de startblokken is geschoten. Het is nu aan de verschillende actoren om aan te tonen wie al dan niet verkeerd is.

LEUVENSE KENIAAN OVER CRISIS IN MOEDERLAND

“De etnische component is secundair”

Al zijn er politieke spanningen in België en loopt ook in Italië niet alles van een leien dakje, de meest in het oog springende crisis van de laatste maanden is die in Kenia. We vragen James Okemwa, een in Leuven gedoctoreerde Keniaan, hoe hij de toestand in zijn land ziet.

Simon Horsten

Kenia, bij zelfverklaarde avontuurlijke West-Europeanen vooral bekend als 'dat safari-land in Oost-Afrika', kon zich in 1963 ontrukken aan het Britse koloniale rijk en staat al jaren geboekstaafd als het stabielste land van de regio. Het is cruciaal als uitvalbasis voor humanitaire en militaire acties naar buurlanden als Soedan (Darfoer), Ethiopië en Somalië. Sinds 1992 mogen meerdere politieke partijen opkomen bij de vijfjaarlijkse verkiezingen en is de laatste rechte lijn van het democratiseringsproces in zicht. De Keniaanse stammen, waarvan de Luo en de Kikuyu de grootste maar zeker niet de enige zijn, leven verspreid over het hele land en vallen lang niet samen met de politieke partijen in Kenia. Zo bevat elke regering leden van de verschillende stammen, van een verregaande segregatie is dus geen sprake.

CRIMINELE BENDES

Wanneer het grondig foutloopt bij de verkiezingen, zoals enkele maanden geleden, speelt de etnische achtergrond van de politieke protagonisten echter wel een rol. Op 27 december 2007 vonden voor de vierde keer sinds Kenia een meerpartijstelsel kent verkiezingen plaats. De tientallen politieke partijen hadden zich in twee grote groepen verdeeld: die van de regeringsleider Mwai Kibaki en die van oppositieleider Raila Odinga. Kibaki was in 2002 aan de macht gekomen met belofte om corruptie te bestrijden en de scheiding der machten verder door te voeren, maar zoals we ook in België weten worden belofte naderhand makkelijker vergeten dan uitgevoerd. Odinga — die vorig jaar in de pre-electorale periode gelijkaardige belofte maakte — werd dan ook verwacht te zullen winnen, maar in de laatste uren van de tellingen steeg Kibaki met zijn partij pijlsnel. Hij riep zichzelf tot winnaar uit, maar het kwaad

was al geschied: Odinga en de zijnen riepen uit dat de verkiezingen gestolen waren, kwamen op straat om het verkiezingsresultaat te betwisten en raakten op verscheidene plekken in Kenia slaags met Kibaki-aanhangers. Bovendien maakten ook criminele bendes misbruik van de chaotische situatie.

Gruwelijke beelden bereikten de rest van de wereld: mannen met machetes (die in het getraumatiseerde België meteen maar ten onrechte deden denken aan de Rwandese genocide van 1994), ontheemde families en het bij-

komen een nieuwe grondwet te schrijven en de verkiezingen van december door een onafhankelijke commissie te laten onderzoeken.

WRAAKGEWELD

Een Keniaan die de ontwikkelingen van de laatste maanden nauwgezet volgde vanuit Leuven, is doctor James Okemwa, die al zeven jaar aan de K.U.Leuven verbonden is. Hij kent de politieke situatie in Kenia en omstreken op z'n duimpje, in juni vorig jaar docto-

torale problemen, maar daar heeft het Hooggerechtshof uiteindelijk een beslissing genomen. Ons Hooggerechtshof wordt gecontroleerd door het regime van de dag, momenteel dus door Kibaki, en Odinga weet dat hij daar niet kan winnen. Overigens vormden de twee in 2002 nog een coalitie: Kibaki had beloofd dat hij de nodige aanpassingen aan de grondwet zou doervoeren en onder andere de post van premier creëren, zodat de president niet meer als enige de macht had. Hij hield zijn belofte echter niet en Odinga, die premier zou zijn geworden, stapte uit de regering en in de oppositie.»

Veto: Verbaasde het recente geweld je?

Okemwa: «Sinds 1992 zijn alle verkiezingen wel gepaard gegaan met wat geweld, maar vooral de grote schaal van het geweld van de laatste verkiezingen verbaast. Aanvankelijk was het begonnen als reactie op de 'gestolen verkiezingen', maar omdat niemand het geweld sterk genoeg publiekelijk veroordeelde, liep het uit de hand. Uiteindelijk was het idee dat 'de Kikuyu's (de stam waartoe Kibaki behoort) de verkiezingen gestolen hebben', dus werden de onlusten etnisch gekleurd. Toen de Kikuyu's zich organiseerden kwam er natuurlijk wraakgeweld. Onderliggend speelde ook het ongenoegen van de andere stammen ten opzichte van de Kikuyu's een rol. Dit ongenoegen houdt gedeeltelijk verband met het feit dat de Kikuyu's sinds de onafhankelijkheid worden gezien als bevoorrecht op economisch en politiek vlak, een gevolg van hun sterke politieke vertegenwoordiging en daaruit vloeiende machtspositie in het land. Maar de etnische component is van secundair belang in de huidige crisis: het verkiezingsresultaat is de aanstoker van de crisis.»

«Toen ik hier de beelden van het geweld zag, was ik bang. Ik heb familie en vrienden in heel Kenia en ik kom zelf uit het crisisgebied in het westen. Maar hoe het ook zij: ik ben optimistisch over de toekomst van mijn land. Als er een nieuwe grondwet komt en de politieke hoofdrolspelers kunnen enkele jaren samenwerken voor er nieuwe verkiezingen worden georganiseerd, dan ziet het er goed uit. Tegelijkertijd dienen echter de corruptie en de oneerlijke distributie van rijkdommen in het land te worden aangepakt.»

zonder vreselijke verhalen van een groep mensen die levend verbrand werd in de kerk die hen als vluchtoord diende. De voorlopige balans schommelt rond de duizend doden, maar onder internationale druk en door diplomatiek toedoen van oud-VN-secretaris-generaal Koffi Annan werd vorige week een doorbraak genoteerd: Kibaki en Odinga zijn overeenge-

reerde hij bij Sociale Wetenschappen met het onderwerp 'Political Leadership and Democratization in the Horn of Africa (1990-2000)'. **James Okemwa:** «Het probleem in Kenia is dat we geen onafhankelijke instantie hebben die geschillen kan beslechten zonder de schijn van partijdigheid tegen zich te hebben. In 2000 waren er in de Verenigde Staten ook elec-

LOVEMARKET

Gratis liefde

De 24-urenloop heeft Letteren dit jaar niet alleen sportieve herinneringen opgeleverd, maar ook een abundante hoeveelheid onverkochte glühwein. Omdat het nu eenmaal sociaal onaanvaardbaar is een glühweinkraam te openen in het MSI, moet Letteren iets creatiever omspringen met haar overschotten. En laat dat nu juist op Valentijn zijn.

Els Dehaen

Bij de opbouw een halfuur voor de aftrap zien we dat deze *lovemarket* bovenal een collectief gebeuren is. Vier gezellige tentjes herbergen zes kringen en KOCO Letteren (*de overkoepelende organisatie van Letteren, red.*), behalve *happy single* Babylon, allemaal knus per twee. Alfa verkoopt *croques made with love*, bij Musicologica kan je snoepjes en jenever krijgen. Voor hartvormige wafeltjes moet je bij Mecenazijn zijn en Historia biedt chocoladefondue aan. Babylon kiest voor de ietwat gewaagde combinatie spaghetti en chocomelk (waarvan de gezamenlijke consumptie overigens geen verplichting is) en KOCO Letteren verkoopt uiteraard glühwein. De minder hongerigen kunnen hun hartje ophalen bij Eoos door zich daar een knuffelbeertje, badset of andere liefdevolle parafernalia aan te schaffen. Liefde is gratis verkrijgbaar.

TEDDYBEERTJE

Even dreigt een elektriciteitsdefect de festiviteiten stil te leggen en Babylon moet zijn toevlucht nemen tot fakbar Letteren voor het koken van spaghetti. Twee vriendelijke mannen van de technische dienst ("*jamaar, dat zijn geen goede kabels, waarom werd de technische dienst niet ingelicht?*") halen materiaal uit Heverlee om het tekort aan elektriciteit op te vangen.

Rond het middaguur stroomt het volk toe, evenals de elektriciteit, maar die blijkt niet voldoende om snel genoeg eten te voorzien voor de massale toestroom. Wie maalt daar echter om in verliefde toestand? De aanwezige tortelduifjes blijken niet. En degenen die alleen rondkuieren hebben nog steeds croque-monsieurs aan vijftig cent. Win-win.

INTIMITEIT

Enkele uren later is het al heel wat minder druk, maar de weinige koppeltjes en de -bij momenten érg melige- muziek hullen het geheel in een intieme sfeer. Liefdevolle teksten en feestverlichting omkaderen het geheel. Men zou het er haast warm van krijgen, ware het niet dat het echt ijskoud is. Hoewel elke kring dapper blijft verkopen aan haar respectievelijke 'kraampje' (in deze situatie zou je standje al gauw verkeerd interpreteren, nietwaar), kost de vrieskou Letteren waarschijnlijk toch een deel van haar bezoekers. Tussen zeven en acht loopt de markt der liefde stilaan ten einde. Als alternatieve manier om de kas te spijzen kan dit evenement alvast tellen. En is KOCO Letteren haar glühwein nu kwijt? Raf Njotea, vice-preses Babylon: "De glühwein, waar dit eigenlijk allemaal om draaide, is niet allemaal verkocht, maar al bij al viel het wel mee". We hebben zo'n gevoel dat er dus nog wel eens glühwein te koop zal zijn, maar aan Saint Amour zal het niet liggen!

ARTEFACT FESTIVAL IN STUK

"Capturing Time, Mapping the Moment"

In de gebouwen van het STUK vindt van twaalf tot zeventien februari het Artefact Festival plaats. Tijdens deze derde editie verkennen verschillende installaties, performances en concerten de mogelijkheden van kunst en nieuwe media om tijd vast te leggen of een moment te registreren.

Liesbet Coolen

Door de eeuwen heen is veel kunst ontstaan uit het verlangen halt te roepen aan wat voorbijgaat of om een herinnering of ogenblik te verstenen en te bestendigen. De werken van de kunstenaars op het Artefact Festival leveren op uiteenlopende wijze een vergelijkbare strijd met de tijd. *Last Day in the Beginning of March* van Jim Campbell gebruikt de ruimte van een kamer om de laatste dag uit het leven van een dierbaar persoon te reconstrueren. De dag is verdeeld in fracties als regen, ademhaling, stemmen, stuiptrekkingen en telefoongesprekken die zijn verbonden aan de helderheid en het ritme van lichtcirkels op de kamervloer. De betrokkenheid van de bezoeker is hier groot.

Veel afstandelijker is onder andere het werk van Jan de Wulf. Tijdens zijn wandelingen door de Oostkantons verzamelde hij alle mogelijke gegevens, van wandelroutes tot nieuwsuitzendingen tot gsm-netwerken. 'Unstable Borders' inventariseert al deze data aan de hand van videobeelden, gedetailleerde kaarten en een digitaal landschap waarin de bezoeker zelf informatie kan opvragen.

VAKMANSCHAP

Interactiviteit is een belangrijk onderdeel van veel installaties uit de expo van Artefact, maar staat vreemd genoeg niet steeds garant voor persoonlijke betrokkenheid. Het uitgangspunt *capturing time — mapping the moment* mag dan wel menselijk en bekend zijn, het resultaat is dat niet altijd. Artefact profileert zich in de eerste plaats als festival voor

nieuwe media, op zoek naar nieuwe artistieke werkvormen die technologie met zich meebrengt. Kunst wordt hier opnieuw technologisch vakmanschap, berekening volgens thematische en wetenschappelijke patronen.

(foto Christoph Meeussen)

De kunstenaar wordt wiskundige, wordt ingenieur, wordt informaticus, en denkt als filosoof. Of denkt hij enkel dat hij dat is? De doordachtetheit en precisie van veel werken doen vermoeden dat de maker wel degelijk grootse ideeën tot uitdrukking wil brengen. Alleen komen de werken niet altijd even helder over. Voor wie zich in zijn dagelijks leven veeleer bekommert om de snellende tijd dan om de grenzen van een technologisch medium, zijn de werken weinigzeggend. *Little Dog For Roger* van Malcolm Le Grice plaatst de kijker bijvoorbeeld voor een doek met beeldfragmenten, spikkels en bewegende strepen waar hij al snel wezenloos naar zit te staren.

Vaagheid hoeft natuurlijk geen probleem te zijn. Het vormt integendeel vaak een state-

ment op zich. Nietszeggendheid laat ruimte voor wat er mogelijk gezegd kan worden, voor persoonlijke interpretatie. Op die manier is de bezoeker net wel sterk betrokken bij Artefact omdat de tentoongestelde werken

hem telkens aanzetten verder te kijken en te denken.

Jonathan Schipper laat twee auto's heel traag crashen en noemt het *The Slow Inevitable Death of American Muscle*; Stefaan Decostere bevraagt in een indrukwekkend samenspel van beelden, materialen en geluiden de vormende en selecterende kracht van de media op de werkelijkheid. De kunst en nieuwe media in het Artefact Festival spreken dan misschien niet direct tot het hart, ze zijn op z'n minst een uitdaging voor de geestelijke creativiteit.

De expo van Artefact is nog tot 17 februari gratis te bezichtigen in de gebouwen van het STUK, Naamsestraat 96.

LEUVEN STELT LOKAAL CULTUURBELEIDSPLAN VOOR

Grotere concertzaal gevraagd

De stad Leuven wordt steeds toeristischer en daarom moet het lokaal cultuurbeleidsplan inspelen op de sterktes en zwaktes van deze evolutie. Afgelopen woensdag werd het plan voor de periode 2008-2013 door schepenen van Cultuur Denise Vandevooort (sp.a) voorgesteld in de stadsschouwburg.

Robin Broos & Lisa Develtere

Al in het vorige cultuurbeleidsplan streefde Leuven ernaar om erkend te worden als cultuurstad in Vlaanderen. Het nieuwe beleidsplan kon dan ook op geen beter moment worden voorgesteld dan aan de vooravond van het succesvolle cultuurfestival Kulturama. Daarnaast lanceerde de stad de afgelopen jaren meerdere projecten op langere termijn om haar doelstelling waar te maken. De oprichting van het cultuurhuis M (van Museum Leuven) is allicht het summum dat expliciet de grenzen van de stad wil overstijgen.

Het plan voor 2008-2013 is korter dan het voorgaande en dat is te wijten aan een betere integratie. Schepenen Vandevooort: "Het cultuurbeleidsplan is opgesteld vertrekkend van zes duidelijke doelstellingen: aanbod, educatie, jeugd, creativiteit, erfgoed en participatie.

De stedelijke culturele instellingen krijgen specifieke taken in functie van het bereiken van de doelen. De focus ligt dus eerder op de doelstellingen dan op de actoren."

TELEVISIE

De stad Leuven wilde met het vorige beleidsplan al inspraak en participatie stimuleren. Daarvoor opperde het een cultuurraad die adviezen moet uitbrengen over alle culturele aangelegenheden. Anno 2008 kunnen we stellen dat deze cultuurraad resultaten oplevert. In het nieuwe beleidsplan wordt zelfs vastgesteld dat de verschillende opgerichte deelraden de netwerken verstevigd hebben. Bovendien kunnen we stellen dat de deelraden het vooropgestelde democratische gehalte bevestigen, zij het binnen bepaalde klassen.

Laaggeschoolden worden over het algemeen amper bereikt en zullen allicht ook in deze raden ondervertegenwoordigd zijn. Het is met andere woorden opportuun ook hen nog beter te informeren over wat er in de stad te beleven valt. Het recent opgerichte maandblad *Uit In Leuven* zal hier weinig aan veranderen. Want men moet het nog altijd willen meenemen én lezen. Misschien moet de Dienst Cultuur nog meer gebruik maken van

de wekelijkse stadsrubriek op de regionale televisie; die is tegelijk drempelverlagend en vormend.

Cultuurparticipatie blijft nog altijd een belangrijke maatstaf. En voor de vertaling hiervan naar het beleid doet de stad beroep op tal van onderzoeken. Zo leren we uit recent publieksonderzoek dat de bibliotheek Tweebronnen vooral vrouwen en hogeschoolden aantrekt. Dat de bib zich in de toekomst ook op andere doelgroepen wil richten, is dus niet meer dan een verderzetting van het gevoerde beleid. Tot slot had Leuven bij de intrede van het vorige beleidsplan nood aan een muziekcentrum (met concertzaal en repetitieruimten). De benutting van Zaal Eden (Het Depot) voldoet aan die vraag. De organisatie van het muziekcentrum ligt in handen van een externe vzw die de concertorganisatie en muzikale vorming bundelt. De stad doet er echter alles aan om het centrum zo goed mogelijk te ondersteunen. Toch wordt in het nieuwe cultuurbeleidsplan aangestipt dat de stad nood blijft hebben aan een grotere concertzaal. De stadsschouwburg is immers te klein voor 30CC om aan de grote vraag naar tickets te voldoen.

BAR FEESTWEEK!!!

Als gevolg van de grote verhuis naar 'den berg' moeten wij onze heilige STEILBAR sluiten. Om in STEIL af te sluiten organiseert het BST een feestweek.

DE TIJD DRINGT DUS IK DRINK MEE !!!

Maandag 4 februari 2008 : BST CANTUS (gesloten cantus : enkel STEIL en PEDA)
 START : 19 uur tot 23 uur
 BIER : €5 WATER : €3

Dinsdag 5 februari 2008 : TRAPPISTENAVOND MET KAAS EN SALAMI
 START : 20 uur tot 23 uur
 HAPPY HOUR : 20 uu tot 21 uur

Woensdag 6 februari 2008 : FOUTE AVOND
 START : 20 uur tot 23 uur
 DRESSCODE : TOOTELLIE FAUT
 HAPPY HOUR : 21u30 tot 22u30.

Donderdag 7 februari 2008 : TRADITIONELE BARAVOND.
 START : 20 uur tot 23 uur.
 HAPPY HOUR : 20 uur tot 21 uur

Exodus
 (KHL naar Gasthuisberg)

door

Stephanie Verbeken

AN

Theater zonder pretenties en met enige diepzinnigheid

AN poogt een luchtige verkenning te zijn van zware thema's zoals identiteit en haar relatie tot fictie. Op meesterlijke wijze wordt dit in deze voorstelling gecombineerd met een onderzoek vol zelfspot, op zoek naar het statuut van het verhaal zelf. Welke waarheidswaarde bevat kunst over onszelf en hoe kan het onze manier van kijken beïnvloeden?

Laure Van Hoecke

Vanaf het begin werd duidelijk dat Tristero ons alvast wilde aanzetten tot een zekere staat van verwarring. Het personage 'An' is namelijk een hele voorstelling lang niet te bespeuren. Wat we wel te zien krijgen, zijn mensen die haar zogezegd 'kennen'. Deze brengen tegengestelde meningen over haar ten berde en

het is aan ons om haar profiel samen te stellen uit deze tegenstrijdige puzzelstukjes. De aanschakeling en versmelting van 'An' wordt bereikt door een spel van heerlijke woordsensaties, herhalingen, detaillistische gekke redeneringen en een sober, maar doelgericht, gebruik van multimedia en kleurrijke beelden.

MOZAÏEK

Voor wie echter nog iets aandachtiger naar het stuk kijkt, is er nog meer te ontdekken. De personages die 'An' omschrijven brengen namelijk meer naar voren; in hun beschrijving tonen ze ook iets van zichzelf. Elk verhaal, elk puzzelstukje, trekt ook op zichzelf de aandacht. Waar staan de personages in elk scène voor en welke positie wordt nu juist ingenomen in het hele netwerk rond die mysterieuze 'An'? Dit prentje wordt ingekleurd volgens bepaalde 'stereotypen' die de toe-

schouwer projecteert op de spelers van het toneelstuk.

Eigenlijk kan je stellen dat AN gebaseerd is op een dagdagelijks, soms ietwat frustrerende ervaring. De voorstelling weerspiegelt het besef dat je eigen essentie, je eigen verhaal, in handen is van anderen. Eigenlijk is ieder van ons slechts een mozaïek van wat anderen over je denken en vertellen. Die mozaïek zelf wordt echter vaak samengesteld op basis van snel verworven informatie en stereotiepe beelden. Dat is wat de toeschouwer immers ook doet als hij de personages op het podium probeert in te schatten op basis van de weinige elementen die ze prijsgeven. We zijn steeds op zoek naar betekenis, maar het feit is dat deze betekenis slechts kruimels zijn van het geheel, namelijk van het rond, al dan niet gesneden, brood dat 'An' heet. Bovendien zijn de elementen die door de personages van AN worden aangereikt vaak zo ab-

surd dat je niet anders kan dan buiten de lijntjes van onze vaste stereotypen te kleuren. Dat brengt ons bij de ironische en ludieke ondertoon van de voorstelling. Dat feit ontlokt meermaals een glimlachje en soms zelfs een luide schaterlach.

AN van Tristero is daardoor zeker de moeite waard, al was het maar omdat het de voortdurende en onvermijdelijke misinschatting van wat iemand 'is', op een schitterende en tegelijk vertederend absurde manier naar voren brengt. Deze dubbelzinnigheid wordt nog eens versterkt door de karaktertrekken van 'An' die doorheen de voorstelling opdoemen. Als AN al iets wou vinden, was het blijkbaar een eenvoudige waarheid, dé waarheid. Dit theater toont alvast aan dat deze waarheid helaas onmogelijk te vinden is.

Te zien in de Labozaal van het STUK op dinsdag 19 en donderdag 20 februari om 20u30.

SAINT AMOUR 2008

"Rivierrrrrr"

De liefde is commercieel. De voorstelling *Saint Amour* strandde afgelopen week met zijn vijftiende editie in de schouwburg van Leuven. Ze brengt Vlamingen voorgekauwde seks en liefde in kleine porties literatuur. De schrijvers apporteren, wij klappen.

Bo Vanluchene

Saint Amour, 'het woordfestival over liefde en lust', haalt zijn populariteit duidelijk uit de erotische sfeer — alsof schrijven enkel dat behelst. Dit keer verontschuldigt presentator Sven Speybrouck (bekend van het tv-programma *Alles uit de Kast*, dus moet hij wel een literatuurkenner zijn) zich uitgebreid voor het gekozen thema: 'tederheid'. Niet elke schrijver zal zich daar echter aan houden. Zo suggereert de Amerikaan Donald Antrim in een sublieme dialoog al meteen anale seks. Ook Stijn Vrancken doet zijn reputatie na eerdere shows als *Oraal en Zoenen* en *Komen, zien en nog eens komen* alleen maar eer aan. Dat hij zich, naast seks, te goed doet aan flauw gerijm, vergeven wij hem minder snel.

TAART

De organisatoren van *Saint Amour* gaan er prat op jaarlijks een paar 'internationale accenten' te leggen. Ze nodigen niet alleen nederlandstaligen van vreemde origine uit, maar laten ook een Amerikaan en een Fransman aandraven, wiens vertaalde teksten als een met powerpoint gelayoute autocue geprojecteerd worden op een scherm. Wie daar zo mee uitpakt, kan al eens beticht worden van positieve discriminatie. De trieste waarheid is dat onze eigen schrijvers verbleken bij al dat buitenlands talent. Voordragen wordt bij ons al gauw als taart eten en het in grote brokken weer uitspuwen.

Rodaan Al Galidi, een Iraakees met een schattig accent, noemt de Nederlandse taal koud. Om dat te demonstreren, laat hij het Arabische woord voor 'rivier' haast vloeien. De gegijzelde hartstocht in vertaalde poëzie wordt eens te meer duidelijk. Al Galidi overtuigt. Hij is bescheiden, stelt dat enkel dichters nog gedichten lezen en soms lijkt zijn eigen werk op bidden. "Ik zat op haar schouder, ik ben nooit in haar hart geweest," bezweert hij.

Saint Amour behandelt haar schrijvers als hondjes die kunstjes moeten opvoeren.

Axel Daeseleire, eerder een acteur die dicht dan een dichter die acteert, brengt een tekst van Hugo Claus. Niet het zware, passionele 'Nu nog', maar een tekst over een ondergoedloos tienermeisje dat Axel

show duurt te lang en in plaats van met een grote naam te eindigen, mag de relatief onbekende — doch steengoede en charismatische — François Weyergans het geheel afsluiten. De ingetogen gitaarlied-

(foto Wim Driessens)

voor de gelegenheid heeft vertaald naar het *Antwaarps*. Charmant, maar allerminst literair.

Ook met de organisatie van het evenement loopt één en ander fout. Het decor is dan wel sober en mooi, de verzen mogen met meer respect voor de tekst geprojecteerd worden. Die projecties zijn sowieso maar half te zien van op het derde balkon, waarvan de plaatsen eigenlijk niet meer verkocht hadden mogen worden. De

jes van Stef Kamil Carlens hadden zich daar nochtans beter toe geleend, vermoeden wij.

Saint Amour doet iets te veel haar best. Het is een commerciële show met een presentator, een pauze en een goed gekozen thema. Na afloop kan je boeken en bundels in de Foyer gaan kopen. Want nadat het doek is gevallen, is iedereen een lezer.

This Is England

Na het therapeutisch schrijven is er nu ook het therapeutisch verfilmen. Zo verfilmt regisseur Shane Meadows deels zijn eigen jeugdervaringen in *This Is England*, en wat ons betreft mag hij dat wel vaker doen. *This Is England* is een aangrijpende film over een jonge puber die de opkomst van de extreem racistische skinheadcultuur van dichtbij meemaakt.

Kris Vanelderden

Engeland, anno 1983. Shaun, een twaalfjarige jongen die zijn vader heeft verloren in de Falkland-oorlog zoekt, in een poging om te ontsnappen aan de vele pesterijen, toevlucht bij een groepje skinheads waar hij warm wordt onthaald door Woody, de leider van de groep. Voor de lezers zonder Voorpost- of NSV-lidkaart: de skinhead-subcultuur kende voor de jaren '80 sterke invloeden van de zwarte en vooral de Jamaicaanse cultuur en was voornamelijk apolitiek. De racistische en nationalistische ideologie drong er pas in de jaren '80 tot door. In *This Is England* wordt dit hele gebeuren verpersoonlijkt door de komst van Combo, gespeeld door Stephen Graham, die na drie jaar uit de gevangenis komt met een diploma nationalistisch gezwets en een licht vertekend beeld van zijn gekleurde medemens. De komst van *White Power* orator Combo splits de groep meteen in twee, waarbij Shaun de kant van Combo kiest. Shaun geraakt onder diens leiding steeds verder op het slechte pad. Vanaf dit punt gaat de film voornamelijk verder over de vraag of Milky, het enige zwarte lid van de groep, die zich als echte Engelsman out, door Combo aanvaard wordt of niet.

Regisseur en scenarist Shane Meadows weet met *This Is England*, een deels autobiografisch en aandoenlijk verhaal te vertellen over de intrek van het nationalisme in de skinheadcultuur, gezien door de ogen van een twaalfjarige. De marginaliteit spat regelmatig van het scherm op een wijze waar inwoners van de marginale driehoek nog een puntje aan kunnen zuigen en werkt bovendien aangenaam op de lachspieren. Getuige Shauns veel grotere liefde dat na hun eerste kus botweg vraagt of hij aan haar tieten wil zuigen.

Het acteerwerk van Thomas Turgoose, die Shaun speelt, is gewoonweg uitstekend. De vijf pond die Meadows aan de dertienjarige Turgoose, ontdekt in een achterbuurt van Nottinghamshire, heeft moeten betalen om op te dagen op de auditie zijn goed besteed. Ook Stephen Graham zet een puike prestatie neer. De rest van de cast speelt oerdegeelijk, maar niemand springt eruit in de stijl van Turgoose en Graham.

Het retro camerawerk van Danny Cohen doet charmant aan en sluit goed aan bij de korrelige documentairebeelden waarmee Meadows het jaren '80-gevoel met succes tot leven brengt. De soundtrack is niet veel meer dan enkele instrumentale deuntjes van Ludovico Einaudi met als enig doel het sentiment op te zwepen, maar in combinatie met Meadows' mix van fictie en documentairebeelden doet het zijn werk uiterst effectief.

Het enige negatieve dat over *This Is England* gezegd kan worden is dat de tweede helft van de film bij momenten zinloos overkomt, met enkele scènes waarvan het volledige narratieve nut spoorloos lijkt. Het is wachten op de slotscène voordat je weet waar Meadows eigenlijk naartoe wil met Combo's introductie in het verhaal. Op dit minpuntje na moet echter gezegd worden dat met *This Is England* kwaliteit afgeleverd wordt. Een puberende twaalfjarige en een vuilbekkende racist in een bedje van marginaliteit, meer heb je blijkbaar niet nodig om een goede film te maken.

Steekkaart

Regie: Shane Meadows
Cast: Thomas Turgoose, Stephen Graham, Jo Harttly, Andrew Shim, Joseph Giglun
Duur: 101 min.
Release: 20 februari 2008
Kort: Sterke film over een twaalfjarige zijn ervaring met een groep skinheads.

studio
LEUVEN

MINTZKOV & FRIENDS TRAPT KULTURAMA AF

"Ik zou graag meer spelen in Wallonië"

Vorige donderdag ging het vierdaagse multidisciplinair Leuven cultuurfestival Kulturama van start. Op verschillende locaties doorheen de stad kunnen artiesten hun ding doen. Zo ook Mintzkov die met Mintzkov en Friends het Depot inpalmt.

Geert Janssen

Veto: Jullie spelen niet enkel jullie eigen nummers, maar brengen ook andere kunsten ten uitvoering. Vanwaar het idee?

Philip Bosschaerts: «We werden gevraagd om een volledige avond te vullen en vonden het wel een leuk idee, de Rolling Stones hebben dat ook eens gedaan met *The Rolling Stones Rock and Roll Circus*. Onze keyboardspeler is bijvoorbeeld heel gepassioneerd bezig met DJ'en en elektronische muziek, hier vanavond DJ spelen is voor hem dus kinderspel.»

Veto: Jullie stellen ook tekeningen van drummer Min Chul Van Steenkiste tentoon, tekende je zelf ook niet?

Bosschaerts: «Ik ben er een beetje mee gestopt. Mijn *goesting* was verdwenen. Drie jaar en een half heb ik kunst gestudeerd, maar ik ben toen gestopt vanwege de groep — geen tip voor alle studenten hier in Leuven. We gingen toen net een plaat opnemen. Ik maak nu vooral muziek. In mijn muziek en in mijn teksten probeer ik te steken wat ik toen schilderde. Min Chul tekent al heel zijn leven en hij tekent geweldig. Dit was het uitgelezen moment om dat eens te presenteren.»

Veto: De winnaar van de Mintzkovcoverwedstrijd treed hier ook op vanavond?

Bosschaerts: «Ik wist echt niet wat we moesten verwachten. Het was wel een heel leuk idee; stuur een eigen nummer en een cover van Mintzkov op. Niet zo'n makkelijke vraag. Niet iedereen heeft de mogelijkheid om iets op te nemen. Er waren toch een stuk of tien inzendingen. Sommige waren goed, sommige minder. De winnende groep Minguz kenden we al. We hadden er toevallig al mee gespeeld. Het is een heel originele groep. Ze hebben echt iets gedaan met het nummer en het niet gewoon nagespeeld. Ze gebruiken al-

leen drum en bas. We hebben nog een ander voorprogramma bij: Mac Gyver Hofstad. Zeer goed, het is één man alleen. Hij speelt alles zelf en werkt met *loops*. Hij zingt ook bij the Porn Bloopers. Het is heel leuk om hem bezig te zien.»

PORN

Veto: Jullie zitten midden in een tour door Duitsland. Hoe was de ontvangst?

Bosschaerts: «Het was in ieder geval heel leuk. We hebben eerst in Hamburg gespeeld in een toffe club als het voorprogramma van de Franse groep Rhesus. Gisteren traden we nog op in The White Trash Club. De binnen- en buitenkant waren gedecoreerd als een Chinees restaurant. Eerst dachten we wel *fuck* maar het was een heel coole club. 's Avonds zat het vol met toffe mensen en er stonden zelfs speciale hamburgers op het menu. Onze plaat komt in maart ook uit in Duitsland.»

Veto: Vlaamse artiesten hebben het vaak moeilijk om in Wallonië door te breken, ondervinden jullie enige last?

Bosschaerts: «Ik vind het verschrikkelijk hoe de politici bezig zijn. De scheiding tussen de twee landsdelen is voor ons geen goede zaak. Het zijn verschillende culturen geworden. We hebben op Dour gespeeld en als voorprogramma van Sophia in de Botanique. Ik zou graag meer spelen in Wallonië, maar het is niet makkelijk om er binnen te geraken. Wij kennen in Vlaanderen ook niet veel Waalse groepen. Girls In Hawaii wel, die brengen hun tweede plaat uit. Evenals de Hollywood Porn Stars. Met die groep hebben we in Parijs gespeeld afgelopen jaar. Die vinden het ook erg dat zo'n uitwisseling niet bestaat. Wij geraken makkelijker in Nederland dan in Wallonië. We hebben dit jaar terug veel in Nederland gespeeld.»

Veto: Jullie tweede album *360°* is nu een jaar oud. Zijn jullie al bezig met de opvolger?

Bosschaerts: «We zijn aan het schrijven. We gaan vanavond een paar nieuwe nummers spelen. Wanneer we juist iets uitbrengen weten we nog niet. Ik hoop dat we dit jaar kunnen opnemen. De vorige plaat heeft een tijdje op zich laten wachten. Nu willen we sneller werken.»

den, maar ik had er een heel dubbel gevoel bij. We zijn braaf naar het grote feest gegaan. Ik voelde er mij absoluut niet thuis. Het streelt ons ego wel, maar ik had het meer voor de ZAMU-awards, waar we nooit genomineerd zijn. Dat was meer een kwaliteitsprijs terwijl het nu een populariteitsprijs is. Kijk maar naar de winnaars.»

Veto: U zei ooit dat u niet wist wat een hobby was.

(foto Wim Driessens)

THE MINTZKOV

Veto: Jullie zijn al eens van naam veranderd, blijven jullie nu bij de huidige?

Bosschaerts: «Nu wordt het The Mintzkov! We grappen er wel eens over met de jongens van Mint.»

Veto: Jullie gingen met lege handen naar huis bij de MIA's.

Bosschaerts: «Tof dat ze aan ons gedacht had-

Bent u daar al achter gekomen?

Bosschaerts: «Nee. Ik lees wel graag graphic novels; *Maus* van Art Spiegelman bijvoorbeeld.»

BOERENLEED OP JE BORD

Ons Dagelijks Brood

Heb je ook weleens honger? Dan moet je donderdag 21 februari in het STUK zijn voor een knap stukje sensibilisering. Om 20.30u kan je er gaan kijken naar de docufilm *Our Daily Bread* live begeleid door de Belgische band D.A.A.U. en gevolgd door een korte lezing.

Maartje Swillen

Het idee voor de veelbesproken film ontstond toen regisseur Nikolaus Geyrhalter zich afvroeg waar zijn eten eigenlijk vandaan kwam. De Oostenrijkse filmmaker draaide vervolgens twee jaar lang beelden in alle takken van de Europese voedselindustrie. Het resultaat is absoluut het bekijken waard; zonder verhulping toont Geyrhalter bijvoorbeeld het slachten van een varken. Hij is zelfs niet vies van een beetje ironie; halverwege de film eet een vrouw die tussen de karkassen werkt smake-lijk haar boterhammen op.

KUIKENTJES

Ondanks de aard van de beelden oordeelt Geyrhalter niet expliciet. Anders dan bij andere docufilms is er geen commentaarstem — er wordt je dus geen mening aangepreft — en geen muziek. Tijdens één memorabele scène piepen duizenden kuikentjes tegelijk, maar voor de rest is het stil. Wat je als kijker met de

beelden doet, is volledig aan jezelf.

Net die stilte maakte het project van D.A.A.U. mogelijk. De groep componeerde een soundtrack bij de film en begeleidt hem live, met zowel klassieke instrumenten zoals een cello alsook accordeons gecombineerd met drums. Door de muziek verandert *Our Daily Bread* van een stille documentaire in een meeslepend portret over iets waar we allemaal dagelijks mee te maken hebben. D.A.A.U. zorgt er met hun muziek voor dat de choquerende beelden nog net iets dieper doordringen.

Hoewel *Our Daily Bread* daardoor onvermijdelijk goede voornemens oproept, is het desondanks perfect mogelijk om gewoon niets te doen. De herkomst van ons voedsel wordt dan wel ernstig in vraag gesteld, de volgende middag is dat, zeker met een studentenbudget, vrij snel vergeten als er brood gehaald moet worden. Dat op zich toont aan hoe gigantisch groot het probleem eigenlijk is. Een futloos geplukte tomaat is nu eenmaal veel goedkoper dan haar biologische variant.

BOEREN

Om de film kracht bij te zetten wordt hij gevolgd door de lezing *Boer lijdt honger*. In tegenstelling tot Vlaamse boeren, die zich vooral zorgen lijken te maken over hun liefdesleven, moet de gemiddelde boer het immers stellen met een inkomen dat in het niets verdwijnt in vergelijking met ons zogenaamd

(Persfoto)

karige studentenbudget. Hoe meer mensen zich daarvan bewust zijn, hoe beter. Om die groep mensen zo groot mogelijk te maken werken verschillende ngo's en milieu- en boerenorganisaties dit jaar samen aan een landbouwcampagne die kadert binnen 2015 *De tijd loopt*, de bekende actie van de Noord-Zuidbeweging. Jean-Pierre de Leener, medewerker van 11.11.11 en bovendien zelf halftijds boer, licht deze campagne na de film toe.

De film, de begeleidende muziek en de

lezing zijn allemaal bedoeld om het publiek de prijs van ons dagelijks brood te leren kennen en vragen op te roepen bij wie die prijs betaalt. Gaan kijken is eigenlijk een must, want vroeg of laat moeten we toch met z'n allen iets ondernemen. En daar kan je volgens ons maar beter vroeg mee beginnen.

Kort Cultuur

Preselecties Interfacultair Songfestival

Deze week vinden de preselecties van het traditionele Interfacultair Songfestival — Yevgueni won het ooit — plaats. Studentenkringen sturen hun beste bandje om een muzikaal bloedbad te mogen aanrichten op 12 maart in Het Depot. Voor het zover is, moet het kaf echter nog van het koren gescheiden worden. Daarom zijn er preselecties op maandag 17 februari, dinsdag 18 februari en woensdag 20 februari. Die vinden plaats in de BAARR van LBK (Kasteelpark Arenberg 37, Heverlee). Voor een zacht pintenprijsje van 1 euro kan je daar de omhooggevalen Idolen uitjouwen en dronken applaudiseren voor de hoogvliegers.

De stemming gebeurt voornamelijk via een presesjury, maar ook het publiek heeft een stem. Niet om te zeggen dat je onmisbaar bent, maar misschien is het de moeite waard een kijkje te gaan nemen. De volgende kringen zullen er zich te kijk zetten: op maandag Katechetika, Politika, Wina, Pedagogie, LBK en Apollon; op dinsdag NFK, Ekonomika, Crimen, Eoos, Geos en VTK en op woensdag Babylon, VRG, Medica, Chemika, Merkator en Farma.

Meer info op www.landbouwkring.belifs

Een uur cultuur

UUR KULTUUR, cultuurprogramma annex woordspeling van de K.U.Leuven, organiseert op woensdag 20 februari een gratis jazzconcert. Het lijstje muzikanten waarmee het Arne Van Coillie Trio reeds het podium deelde laat zich lezen als een 'who is who in Belgian jazz'. In UUR KULTUUR zullen Arne Van Coillie (piano), Flor Van Leugenhaeghe (contrabas) en Luc Vanden Bosch (drums) het podium betreden met een internationale ster. De Duitse jazzzangeres Sabine Kühlich studeerde saxofoon, klarinet en zang in o.a. Nederland en de Verenigde Staten. Vooral in New York kreeg ze het jazzvirus flink te pakken. Sindsdien schrijft ze haar eigen songs in de beste swingtraditie.

Meer info op www.kuleuven.be/cultuur

(bv)

AD FUNDUM
Elke werkdag
tips en info
voor de
student

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

“Casida van de donkere duiven”

Door de bladeren van de laurier
Zag ik twee donkere duiven.
De ene was de zon,
De andere de maan.
Buurtjes, zei ik hen,
Waar is mijn grafzerk?
In mijn staart, zei de zon.
In mijn keel, zei de maan.
En ik die aan het lopen was
Met de aarde aan mijn broeksriem
Zag twee arenden van marmer
En een naakt meisje.
De ene was de ander
En het meisje was niemand.
Arendjes, zei ik hen:
Waar is mijn grafzerk?
In mijn staart, zei de zon,
In mijn keel, zei de maan.
Door de bladeren van de laurier
Zag ik twee naakte duiven.
De een was de ander
En de twee waren niemand.

Federico García Lorca

KULEUGEN

Maandag 18 februari 2007 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 14 — www.kuleugen.be

BESTUUR VOOR OLIE

Spectaculaire ontdekking van olievoorraad in Charleroi

Enkele Waalse ingenieurs van UCL hebben een spectaculaire olievoorraad ontdekt in de ondergrond van Charleroi. België bezit nu de zevende grootste olievoorraad in de wereld. Er wordt reeds gevreesd dat deze ontdekking de interne verhoudingen in België volledig zal herschikken. Ook de buitenlandse betrekkingen, vooral die met de Verenigde Staten, zullen nu herbekeken moeten worden.

Afgelopen vrijdag maakten professor André Lagasse en professor Paul Brien de ontdekking van een oliebron bekend, gelegen recht onder het centrum van de stad Charleroi. Het ondergrondse oliemeer zou een volume hebben van 4,918 kubieke kilometer, wat vergeleken kan worden met het Michigan meer in de Verenigde Staten. Het zijn de oevers van dit oliemeer die Charleroi zijn gekende koolmijnen hebben opgeleverd. Dit kan een nieuwe heropleving betekenen voor de oude industriestad die ondertussen al bekend staat als het Belgische "Detroit".

Helaas heeft de ontdekking reeds onrust veroorzaakt. Zo wordt er al hevig gestreden om de ontginningsrechten. Rector Coulie van

de UCL heeft reeds aanspraak gemaakt op de ontginningsrechten en beweerde alvast plannen te hebben om het de K.U.Leuven eindelijk betaald te zetten voor mei '68. Jean-Jacques Viseur van het CDH, burgemeester van Charleroi heeft ook aanspraak gemaakt op de ontginningsrechten teneinde de economie eindelijk op gang te helpen. Zo heeft Viseur in samenspraak met de PS plannen om een Bureau voor Smeergelden op te richten. Dit bureau zou instaan voor het managen van de oliegelden en als voornaamste doel hebben de behoeftige bedrijven in de streek financiële steun te verlenen. Een derde geïnteresseerde in de ontginningsrechten is Ivan Petrovski, een Russische zakenman die verschillende telefoonhuizen, autogarages, gokzalen en stripclubs bezit in België. Wie de rechten uiteindelijk zal toegewezen krijgen valt nog af te wachten. Het is wel al duidelijk dat deze ontdekking een nieuw politiek evenwicht heeft gecreëerd waar rekening mee gehouden zal moeten worden bij de onderhandelingen in maart over de staatshervorming. Olivier Maingain van het FDF heeft reeds laten de vallen dat de Vlamingen best beginnen met hun Frans terug op te poetsen. Filip Dewinter daarentegen heeft verklaard dat Charleroi ergens in de 11de eeuw nog Vlaams gebied

was. Bart de Wever spreekt dat echter tegen en zegt dat de oliebron gewoon een uit de hand gelopen olievlek is, ontstaan doordat de werklozen van Charleroi het altijd hebben nagelaten hun auto's te onderhouden. Uit de richting van de CD&V komen reacties die vragen voor een terugkeer naar de unitaire staat. Leterme vind niet dat hij hiermee woord breekt gezien hiervoor ook een uitgebreide staatshervorming nodig is. Bart De Wever van de NV-A dreigt bijgevolg het kartel op te blazen. In een opvlieging liet De Wever zich ontvallen dat hij geen vijf maanden aan de onderhandelingstafel heeft gezeten "om België te laten overleven". "Eendracht maakt geen macht": volgens de Wever, "ook niet als de tegenpartij iets substantieel naar de tafel brengt." De woordvoerder van Joëlle Milquet kondigde echter aan dat ze in de huidige situatie slechts één antwoord heeft op een mogelijke terugkeer naar een unitair België: "non!"

JAHJAH

Ondertussen wordt België in het buitenland niet langer bekeken als het kleine landje van bier en chocolade waar niemand overeen kan komen. Zo pleit de Franse president Sar-

kozy ondertussen voor een aansluiting van Wallonië bij Frankrijk, De Wever steunend in zijn discours dat taal de belangrijkste factor is bij het afbakenen van nationale grenzen. Ook de relaties tussen België en de Verenigde Staten zijn in een hallucinant tempo afgekoeld tot vriestemperaturen. George Bush heeft al een verklaard dat België op de as van het kwaad ligt. Het onderdak bieden aan gekende terroristen zoals Dyab Abu Jahjah en Jean-Marie Dedecker en het helpen ontsnappen van Fehriye Erdal kan niet langer door de vingers worden gezien door de Verenigde Staten. Ook beweert Bush dat België in het bezit is van massavernietigingswapens. Deze zouden zich onder andere bevinden op de luchtmachtbasis Kleine Brogel. De Verenigde Staten hebben ondertussen een motie ingediend bij de VN Veiligheidsraad voor een hoofdstuk 7 interventiemissie in België dat duidelijk een bedreiging voor de wereldvrede is geworden. Verhofstadt gaf hierop enkel de korte reactie: "In maart is het Leterme's probleem."

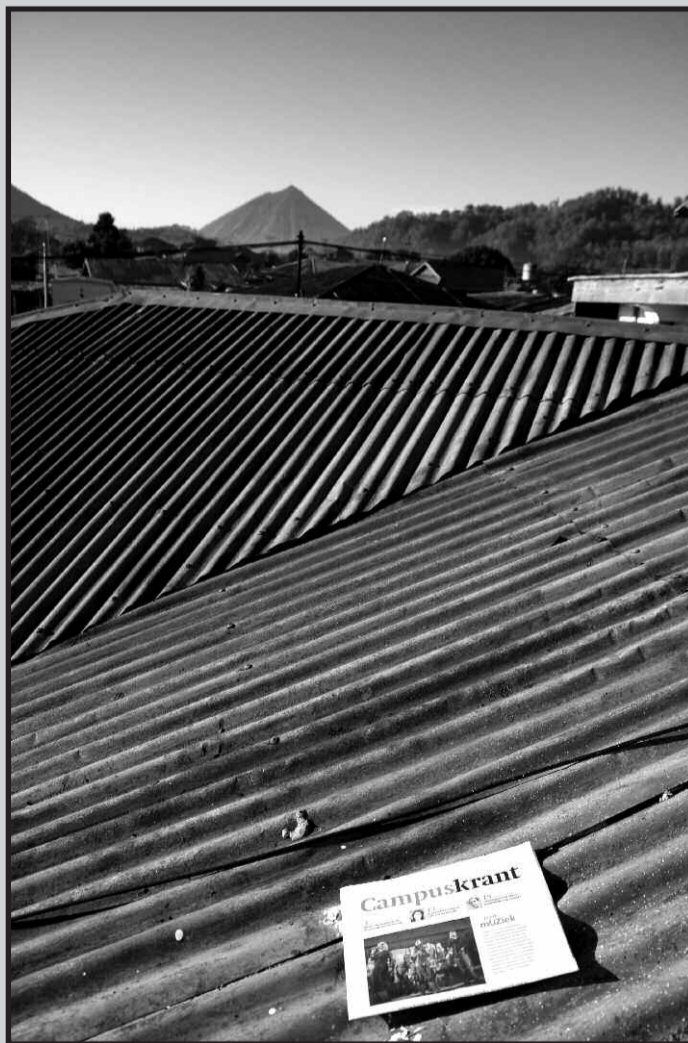
TROELIES ACHTER TRALIES

LIFE, een zijvleugel van de Heilig Hartkliniek in de Naamsestraat, kampt met een schrijnend tekort aan eiceldonoren, en ging daarom afgelopen week massaal studentes ronselen in fakbars. Onder het mom van een beloning van 750 euro per gedoneerde eicel, tekenden vele studentes het contract, zonder daarbij aandacht te schenken aan de kleine lettertjes. "We werden meteen meegenomen in een witte bestelwagen", zo verklaarde Pia, één van de eiceldonors later.

"Men voerde ons mee naar een afgelegen pand. Daar werden we opgesloten in grote kooien. Al ons protest werd gesust door het contract voor onze ogen te houden. Ja, we werden letterlijk met de neus op de feiten gedrukt. We kregen een buis ingeplant die de eicellen zou opvangen en transporteren naar de grote eiceltrechter."

"Een bivakmutsmeneer expliceerde dat we deel uitmaakten van een experiment: net zoals scharrelkippen zouden we zoveel mogelijk eieren moeten leggen; dit om hun tekort aan eicellen weg te werken. Al hurkend moesten we roddelen over onze vriendinnen en over het kluwen van relaties dat zich in onze fakbar afspeelt. Volgens de mensen van LIFE zou die actie de ovulatie stimuleren."

"Drie dagen en drie nachten zaten we te roddelen. Dat lukte wonderwel goed. Ik miste enkel mijn porties nicotine en alcohol. Dat buisje beneden werkte op één of andere manier wel als vervangmiddel voor die derde verslaving. Toen de mensen van LIFE doorhadden dat het scharrelexperiment niet leek te werken, hebben ze ons terug naar de fakbar gevoerd, ons geld gegeven en alles hernam zijn gewone gangetje."

Nieuwe Spinn-off K.U.Leuven boort nieuwe markten aan: Indonesië dicht golfplaten met overvloedige bedrijfskranten.

Freddy

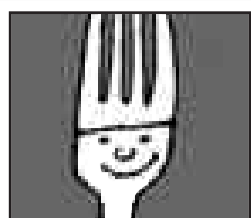
door Sh3L14C

www.shellac.be

8	5	1					2
			4	8	6	3	
3		9	6				7 1
6							9
4	9			5	1		3
		6	7	9	5		
1				8	7	5	

2				4			5
		3	9		1	4	
	7	4				6	9
	1			9			4
9			7		6		2
	2			8			6
	3	2				8	1
		6	2		3	9	
1				6			4

Menu van de week in Alma 1-2-3 18 - 22 februari 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Heldere bouillon met groenten	0,70
Mediterrane soep van kip en pesto	1,80
Witte en zwarte pens met appelmoes	2,40
Bloemkool-kaasburger met veracruzgroenten 	3,70
Kalkoenspiesjes met kampernoelies en broccoli	4,30
Rumpsteak met tomatensaus en gebakken witloof A1+A3	4,65
Koninginnenhapje	3,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,70
Rumpsteak A2	
Kippenlapje A3	

woensdag

Pecorinokaassoep met kervel en basilicum	0,70
Mediterrane soep van kip en pesto	1,80
Kalkoensteak met bonen en gebakken aardappelen A2	2,40
Witlooftaart met slaatje A1+A3 	4,65
Paella	4,30
Hongaarse goulash met kroketten A2+A3	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,70
Spaghetti bolognaise A1+A3	2,45/2,80
Kippenlapje A1+A2	
Rumpsteak A2	

donderdag

Andalousische tomatensoep	0,70
Doperwtensoepp met kervel	1,80
Boerenworst met witte kool, spekblokjes en aardappelpuree A1+A3	2,40
Quornpita 	3,30
Kip met bruine van Corsendonck en kroketten	4,30
Roze zalm met dragonsaus en groenten	4,65
Koninginnenhapje	3,30
Spaghetti bolognaise A2	2,45/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,70
Rumpsteak A2	
Kippenlapje A3	

vrijdag

Pecorinokaassoep met kervel en basilicum	0,70
Broccoliroomsoep	1,80
Fishsticks met huisbereide tartaar en een slaatje 	2,40
Gepaneerd gevogeltelapje met tijmsaus en wortelen	3,70
Entrecote met kruidenboter, slaatje en friet	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,70
Rumpsteak A1+A2	
Kippenlapje A2	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**,
Justus Lipsius en **pauscollege**

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

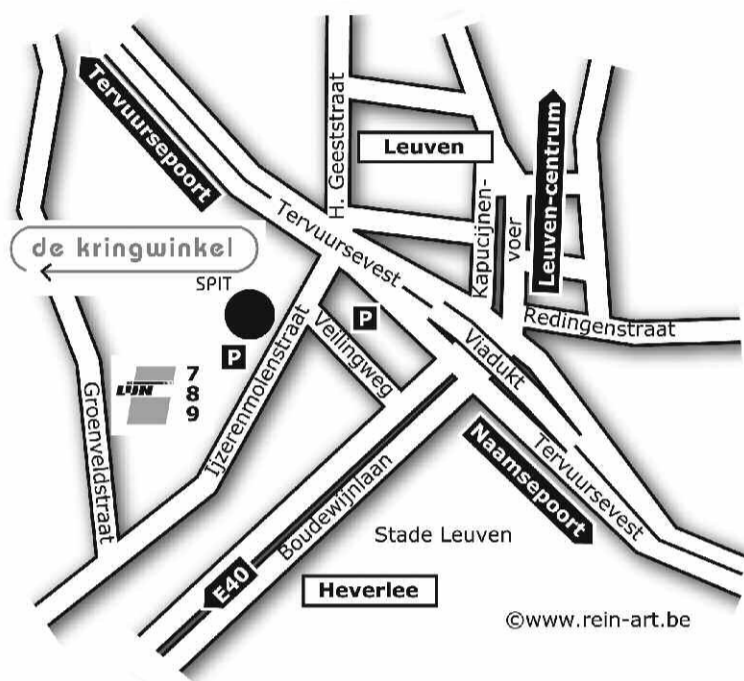
De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Veto werft aan:

- Schrijvers
- Fotografen
- Nalezers
- DTP-ers
- Caters voor eindredactie
- Biermanagers
- Roddelaars
- Dé hacker

Iedereen welkom!

op een
redactievergadering
vrijdag 16uur op
het 1ste verdiep
van het 's Meiers
Meer info:
mail veto@veto.be

Colofon

Veto

's-M-EI-ersstraat 5
3000 LeuvenTel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.beJaargang 34
Nummer 14
18 februari 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maarten 'eileider' GoethalsRedactiesecretaris & V.U.:
An 'eierstok' Moerenhout (adres idem Veto)Redactie:
Lisa 'eiwit' Develtere, Ken 'ei van Columbus' Lambeets, Bram 'opgeklapt ei' Vanoirbeek & Alexander 'ei-k' Vrijhof

Medewerkers deze week:
Robin 'koekoeksei' Broos, Tatiana 'scharrelei' De Wée, Jelle 'omelet' Dehaen, Elke 'rot ei' Desanghere, Ilse 'eiwit' Dewit, Wim 'eisprong' Driessens, Maarten 'mimoza ei' Hermans, Nathalie 'struisvogelei' Hoes, Sebastiaan 'geaborteerd ei' Holslag, Simon 'zacht gekookt ei' Horsten, Geert 'of de kip' Janssen, Christoph 'chocolade ei' Meeussen, Kristof 'roerei' Muylaert, Roel 'eierkoker' Moeurs, Ward 'paasei' Neyrinck, Sander 'ei-kes' Raeymaekers, Hans 'calimero' Vandenabeele, Laure 'lange ei' Van Hoecke, Kris 'ben crabbé' Vanelderden, Bo 'kindersurprise' Vanlunchene, Stephanie 'eigeel' Verbeken & Maartje 'kikkerdril' Swillen

Cartoons:
Negu & Sh3L14CDTP:
Maarten Goethals, An Moerenhout, Christoph Meeussen, Roel Moeurs, Kristof Muylaert & Bram VanoirbeekEindredactie:
Tatiana De Wee, Kristof Muylaert, An Moerenhout, Maaarten Goethals & Roel MoeursInternet:
www.veto.bePubliciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66Drukkerij:
Tuerlinck (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, eieren) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

LEZERSBRIEVEN EN VRIJE
TRIBUNES KUNNEN TOT

Agenda

ANIMO

(Di)vers talent op 20/02

Gespreksavond Tobback op 21/02

FAK LETTEREN

Bierdegustatie & Beursavond@Fakbar
Letteren op 18/02Jeneverquiz & Provinciezuip@Fakbar
Letteren op 19/02Proffentap & Omgekeerde
avond@Fakbar Letteren op 20/02

Namiddagfuif & Karaoké op 21/02

Pop Poll & Openbare Verkoop op 22/02

EKONOMIKA

Sportquiz op 18/02

Buizencantus op 19/02

LOKO SPORT

LISST van 25/02 tot 29/02

Internationale party@Albatros op 27/02

LOKO CULTUUR

Film@Lokation: the Queen op 21/02

POLITIKA

Cantus@Pavlov op 18/02

Oplossingen

6	1	3	5	4	2	8	9	7
8	9	7	3	6	1	5	4	2
5	4	2	9	8	7	3	1	6
4	6	1	7	3	9	2	8	5
7	5	8	4	2	6	1	3	9
3	2	9	1	5	8	7	6	4
2	3	6	8	7	4	9	5	1
1	7	5	6	9	3	4	2	8
9	8	4	2	1	5	6	7	3

Agenda

MERKATOR

Temptation Party@Albatros op 21/02

MOSAÏC

Learning the Arabic Script@Pangaea op
18/02Arabic Conversation Classes@MTC op
20/02Storytelling & Game Night@Stuk op
23/02

VTK

Openingsavond@Pavlov op 19/02

SEXUOLOGY

Pimp up the jam@Blauwe kater

(advertentie)

vrstlIngn

Heb je al'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of je overweegt om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven
raak je snel aan de slag.www.khleuven.be/verkortetrajecten

Cultuurkalender

MUZIEK

Preselecties Interfacultair Songfestival
Van 17/02 tot 1119/02 om 20u00 in
Baarr LBK, Kasteelpark Arenberg 37, www.landbouwkring.be/IFSUUR KULTUUR: Jazzconcert Arne Van
Coillie Trio en Sabine KühlichWoensdag 20/02 om 21u00 in Alma 2,
Van Evenstraat 2C, www.kuleuven.be/cultuur

Hooverphonic — uitverkocht

Donderdag 21/02 om 20u00 in Zaal
Het Depot, Martelarenplein 12,
www.hetdepot.be

Dancehall night: Cham, Pinchers & Spice

Vrijdag 22/02 om 20u00 in Zaal Het
Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.beKoen Dé
Zaterdag 23/02, Hungaria, Baron
D'Eynattenstraat 6, hungaria.be

THEATER

Barabbas — theatre Malpertuis

Donderdag 21/02 om 20u00 in Wage-
huys, Brusselsestraat 63, www.30cc.be

AN — Tristero

Dinsdag 19/02 en woensdag 20/02 om
20u30 in STUK Labozaal, Naamsestraat 96,
www.stuk.beThat night follows day, Victoria — Tim Et-
chellsVrijdag 22/02 om 20u30 in de Schouw-
burg, Bondgenotenlaan 21, www.stuk.be

FILM

Gratis Film@LOKatiOn: The Queen

Donderdag 21/02 in Arenbergkasteel,
Kasteelpark Arenberg 1, Heverlee, [www.cul-
tuur.loko.be](http://www.cul-
tuur.loko.be)Our Daily Bread met live soundtrack door
D.A.A.U.Donderdag 21/02 om 20u30 in STUK
Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

VARIA

B.O.M. Fest 08

Metalfestival zaterdag 23/02 om 16u00
in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12,
www.hetdepot.be*Culturele activiteiten en fuiven kunnen per
mail kenbaar gemaakt worden op
[cultuur@veto.be!](mailto:cultuur@veto.be)*

AD FUNDUM!

Elke
dinsdagavond
tussen 8 en 10Studentenradio
op het ritme vanMIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee*(advertentie)*

“EUROSONG IS EEN KINDERACHTIG CIRCUS GEWORDEN”

Deze Belgen zijn niet enkel bekend in 'buitenland' Wallonië, ze genieten ook al van in hun beginjaren internationale bekendheid. Op 21 februari komen ze in een reeds lang uitverkocht Depot hun nieuwste plaat voorstellen. Meteen een aanleiding om een van de belangrijkste Belgische bands van de afgelopen tien jaar te interviewen. 'dEUS', zeg je? Nee, 'Hooverphonic'.

Lisa Develtere & Bo Vanluchene

Wie Hooverphonic zegt, denkt meteen aan de opvallende jurken van zangeres Geike Arnaert — kenners denken ook aan de gel in het haar van Alex Callier. Deze bassist, songwriter en bezieler kan ons meteen meer vertellen over hun nieuwste plaat *The President of the LSD Golf Club* bijvoorbeeld. Alex Callier: «Het laatste jaar had ik net iets te veel computerschermen gezien en iets te weinig mensen. Onze nieuwe plaat is dus vooral anders omdat het allemaal live en analoog opgenomen is, zonder computers. Vroeger speelde de computer nochtans een grote rol in onze muziek. We waren toe aan een wat andere aanpak. Ik wou absoluut eens terug met muzikanten in de studio zitten en samen spelen. Ook voor Geike en Raymond (Geerts, gitarist, red.) was dat tof.»

«We hebben ook geen synthesizers gebruikt, alleen maar oude orgeltjes, oude piano's en oude drumstellen. De plaat is donkerder en meer ingehouden dan gewoonlijk. Het is misschien iets minder commercieel, maar daar wilden we echt geen rekening mee houden voor deze plaat.»

“Platenfirma's en drugs gaan niet goed samen”

Veto: Wie is juist de president van de LSD Golf Club?

Callier: «Die titel verwijst naar een taxi-chauffeur die ik ooit in San Fransisco ontmoette. Hij was een echte *lookalike* van David Crosby van *The Byrds*. Om een conversatie te starten, vroeg ik hem hoe hij als Amerikaan keek naar de Amerikaanse verkiezingen, maar hij onderbrak me meteen en zei beleefd: *"I'm not American, I'm from San Fransisco"*. Dat was wel even slikken. Ik had niet echt een goed gevoel bij het gesprek en wilde het over een ander boeg gooien, want ik moest die man op de een of andere manier laten ontdooien. Ik vroeg hem dus naar de jaren '60 in San Fransisco en hij bloeide helemaal open en zei dat hij in die tijd *the president of the LSD Golf Club* was.»

«Dat vond ik grappig en ik opperde meteen tegen Raymond dat het fantastisch zou zijn om dat als titel voor onze plaat te gebruiken. Platenfirma's en drugs gaan echter niet zo goed samen en dus hebben we tot nu moeten wachten om die titel te kunnen gebruiken. Achteraf bekeken vind ik het beter passen bij deze plaat, die eerder psychedelisch klinkt, dan bij *The Magnificent Tree*, waarvoor we het oorspronkelijk wilden gebruiken.»

PERFECTIONISME

Veto: Jullie hebben de plaat gemaakt zonder te knippen en te plakken. Toch staat u bekend als een perfectionist. Hoe valt dit te rijmen?

Callier: «Ik ben een perfectionist in die zin dat als ik een plaat wil maken die organisch klinkt, ik op dat vlak heel perfectionistisch zal zijn. Dat wil zeggen dat je vooral moet bezig zijn met waar je naartoe wil, niet met de 'juistheid'. Ik ben dus weliswaar een perfectionist, maar hou wel altijd het doel voor ogen en verlies me niet in details. Het gaat

over een *vibe* die je wil creëren, een sfeer. Als ik wil dat die sfeer heel bombastisch en perfect is, dan werk ik daar hard aan, maar als ik

de rode draad doorheen onze carrière geweest. Dat is *Hooverphonic*.»

(persfoto)

EMOTIE

dat juist niet wil, dan ben ik me er van bewust dat het niet zo moet zijn.»

Veto: Jullie hebben bij dit album het roer omgegooid door computers en orkesten achterwege te laten. Wil dit zeggen dat er geen weg meer terug is en dat ook de volgende albums op dezelfde manier zullen gemaakt worden?

Callier: «Nee, de volgende plaat zou net zo goed elektronisch kunnen zijn. Het is ook een typisch kenmerk van *Hooverphonic* dat we eigenlijk heel eclectisch zijn. We houden er niet van om ter plaatse te trappelen en proberen altijd andere dingen te doen. Het is misschien wat moeilijk voor fans om dat te volgen, maar je moet muziek maken zonder daar te veel bij stil te staan.»

«Er zijn er nog helemaal geen plannen voor een nieuwe plaat. Daar ben ik echt nog niet mee bezig. We zijn momenteel aan het toeren doorheen het land en we spelen heel

“Vlaamse radiozenders moeten meer Waalse muziek draaien”

veel. In maart zal de plaat ook in het buitenland uitkomen: daar moeten we dus nog beginnen. Het is echt nog te vroeg om aan de volgende plaat te denken.»

Veto: Hooverphonic is een band die veel verandert. Er zijn in het verleden ook veel wissels geweest bij de groepsleden. Wat zijn de specifieke kenmerken van Hooverphonic die blijvend zijn?

Callier: «Het is altijd heel sfeervolle en filmische muziek. Ik denk dat die film- en soundtrackinvloeden een blijvend element zijn. Ook bij deze plaat is dat, ondanks alles, nog altijd zo. Het zou net zo goed een soundtrack bij een film kunnen zijn en dat is volgens mij

«Ik vind eigenlijk dat het voor een klein land als België ongelooflijk is hoeveel goede groepen hier zijn. Dat is een enorme *achievement*.»

“Wat is mijn muziek zonder Geikes stem?”

ment. Het aanhoudend negativisme van *Focus Knack* vind ik dan ook wat bij de haren gegrepen. Twee weken geleden ging het bijvoorbeeld ook over de muzikale 'breuk' tussen Wallonië en Vlaanderen. Ze lieten uitschijnen dat Vlamingen bij voorbaat niet geïnteresseerd zijn in Waalse muziek. De waarheid is dat als onze radiozenders het niet willen draaien, niemand van het bestaan van die groepen afweet. Ik denk dat het net de pers is die een grote rol speelt in een zekere verantwoordelijkheid draagt.»

«Mijn eigen favoriete Belgische band is *The Go Find* (een Antwerpse popgroep, red.). Ze hebben in ons voorprogramma gespeeld en ze zijn werkelijk fantastisch.»

EUROSONG

Veto: Men krijgt over het algemeen de indruk dat u op artistiek vlak de band leidt. Ziet u 'Hooverphonic' als een persoonlijk project of als een band?

Callier: «Hooverphonic is absoluut een band. Wat is mijn muziek zonder Geikes stem? En Raymond is ook echt nodig voor de chemie.»

Veto: Jullie zijn al vele jaren bezig. Wordt muziek maken na al die tijd gemakkelijker?

Callier: «Het wordt niet gemakkelijker, maar ik vind ook niet dat het moeilijker wordt. Er ontstaat wel een nieuwe valkuil als je al vijf of zes platen gemaakt hebt en dat is herhaling. Dat probleem heb je natuurlijk niet bij je eerste platen.»

Veto: Een tijdje geleden zei Marcel Vanthilt dat hij graag zou zien dat iemand als Axelle Red, Arno, Admiral Freebee of Hooverphonic België zou vertegenwoordigen op het Eurovisiesongfestival. Zou u zoiets zien zitten?

Callier: «Ik heb al een paar afleveringen van Eurosong bekeken en die zorgen er echt niet voor dat ik zin krijg om daaraan mee te doen. Als ze er zo'n kinderachtig circus van maken, waarom zou je je dan nog willen inschrijven? Als ze het terug zoals vroeger zouden aanpakken en bovendien op een serieuze manier, zonder een publiek dat moet beslissen, dan zou ik het nog kunnen overwegen. Maar dan nog: er zijn maar heel weinig groepen die er goed bij gevaren zijn. Behalve *Abba* komt bijna geen enkele andere naam bij me op. Als je dat wilt, is dat dus bijna een smet op je naam.»

COCAÏNE

Veto: Een laatste vraag. Gaat jullie album 'Jacky Cane' over Cocaïne?

Callier: «(lacht) Zo had ik het nog niet bekeken. Misschien wel. Het was zo niet bedoeld, maar het zou wel kunnen. Het gaat in elk over iemand die diepe dalen ziet, dus het zou absoluut door cocaïnegebruik kunnen zijn.»

Hun optreden in Het Depot van donderdag 21 februari is helemaal uitverkocht, maar hun laatste album is te vinden in de betere platenzaak.